

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ सर्ववादविदूरायस्वप्रकाशैकदीप्तये ॥ नित्यमुक्ता-
यशान्तायप्रतीचेब्रह्मणेनमः ॥ १ ॥ यत्कृतेक्षाक्षणेनैवब्रह्मैवाहमितिप्रथा ॥ तस्मै
श्रीसच्चिदानंदमूर्तयेगुरवेनमः ॥ २ ॥ श्रीमद्राजारामयतीन्द्रान्कविचन्द्रान्विद्वद्वा-
दिद्विरदक्षोभेषुमृगेन्द्रान् ॥ आपन्नार्तित्राणेकरुणारससान्द्रान्वन्देविद्वद्रौरवदीक्षाग-
ततन्द्रान् ॥ ३ ॥ तच्छिष्याःप्रथिताश्चसन्तिबहुशोऽप्यासेतुसीताचलंतेषांमौलिमणी-
यमानचरणाबालाभिधाःशास्त्रिणः ॥ विद्याभिस्त्वनवद्यहृद्यकविभिर्गण्याश्चवाग्दे-
वतास्वेतेषांस्मृतिरेवमंगलमिमंग्रंथंनयेत्पूर्णताम् ॥ ४ ॥ आबाल्याच्छास्त्रवेत्तृत्वाद्वा-
लशारूयभिधाजुषाम् ॥ भवेन्ममसहायश्चेद्ग्रन्थोऽयंविपुलीभवेत् ॥ ५ ॥ ऋतेगुरुरूपस-
त्तिंनज्ञानंकस्यापिजायते ॥ अतोवसिष्ठशिष्यायरामायास्तुनमोनमः ॥ ६ ॥ द्वैताद्वै-
तविचारकौतुकवशाद्विध्वस्तभेदःसुधीरद्वैतेपरिनिष्ठितःपरशिवःक्वाप्यस्तितस्मैनमः ॥
द्वैतध्वान्तसमुन्मिषहृगपरोमध्वादिनक्तंचरोभूयिष्ठःश्रुतियुक्तिभूतिरजसाप्रोत्सार्यतेफू-

अ०

॥१॥

त्कृतैः ॥ ७ ॥ नकोपःकर्तव्योभवतिमहतांबालचरितेमुहुर्दृष्ट्वावृद्धाचरणमिहबालोऽ-
 पियतते ॥ नतत्कर्तुंशक्तस्तदपिमहतांप्रीत्युदयतस्तदंकेसंवेशंफलमभिमतंचापिल-
 भते ॥ ८ ॥ इहखलुयथार्थप्रतिपत्तिहेतुश्रुतितात्पर्यद्वैतनिन्दनादद्वैतदर्शनस्यमोक्षफल-
 श्रवणादद्वितीयेब्रह्मण्येवेतिराद्धान्तोघाण्टापथिकः ॥ तत्रद्वैतवादिनःपृच्छन्ते ॥ ॐ श्रीः
 द्वैतस्यसाधकंद्वैतमुताद्वैतंसखेवद ॥ आत्माश्रयत्वमाद्येस्यादेककोटिप्रसंगतः ॥ १ ॥
 द्वितीयेस्वविरुद्धस्यसाधकंस्वंभवेत्कथम् ॥ नचण्डभानुस्तमसिमानंभवितुमर्हति ॥ २ ॥
 यत्सत्त्वेयदभावस्यनियतत्वंविरोधितम् ॥ भानुसत्त्वेतमःसत्त्वंकेनदृष्टंक्षितौवद ॥ ३ ॥
 प्रत्यक्षादिप्रमाणानिद्वैतेसन्तीतिचेद्वद ॥ मानानिकेनसिद्धानिकितस्याप्यस्तिसाधकम्
 ॥ ४ ॥ अनवस्थादिदोषःस्यान्मानान्तरपरिग्रहे ॥ मानासिद्धानिचेत्तानिभ्रमोऽयमिति
 भण्यते ॥ ५ ॥ भ्रमसिद्धेनयत्साध्यंसोऽपिभ्रमइतीष्यताम् ॥ ६ ॥ प्रमाणागोचराणाचे-
 त्सत्त्वंबन्ध्यासुतोऽपिसन् ॥ प्रमाणगोचरत्वंचेदुक्तदोषेनिमज्जसि ॥ ७ ॥ स्वतःप्रमाण-

सा०

॥१॥

भूतेन सर्वस्यानुभवेन हि ॥ प्रमाणानि हि सिध्यन्ति तैः सिद्धं द्वैतमक्षतम् ॥ ८ ॥ इति चेदनु
 भूतिस्तु न प्रामाण्यप्रयोजिका ॥ मेयस्यापि च मानत्वं भवेत्तव मते तदा ॥ ९ ॥ येन रूपे-
 ण यज्ज्ञातं तत्तथेति विनिश्चयः ॥ कर्तुं न शक्यते कापिरज्जुः सर्पाय तेन हि ॥ १० ॥ मेय-
 सिद्धयैव मानत्वं मानसिद्धयैव मेयता ॥ अन्योन्याश्रयदोषेण न सिध्येदुभयं तव ॥ ११ ॥
 भ्रमप्रभासमानस्यानुभवस्य न कस्यचित् ॥ १२ ॥ साधकत्वं भवेन्नूनमतो माना-
 न्तरं वद ॥ मानाभावात्प्रमाणानामसिद्धिरिति हेतुना ॥ द्वैतासिद्धिर्यदि भवेत्तावकी-
 नमतेऽपि हि ॥ किं मानमद्वयेऽस्मिंश्चेद्वन्ध्यायास्तनयोऽपि कः ॥ १३ ॥ यदि स्या-
 त्तनयस्तस्याः कथं बन्ध्येति गीयते ॥ तनयेऽपि च बन्ध्याचेत्प्रश्नोऽयमुपपद्यते ॥ १४ ॥
 मानमेयादिविरहे मीमांसामानगोचरा ॥ उपहासाय ते भूयाद्वन्ध्यासुत इवाधुना ॥ १५ ॥
 मानाभावादद्वयस्य न सिद्धिरिति चेत्तदा ॥ पुत्राभावान्न सिद्धिः स्याद्वन्ध्याया अपि ते मते
 ॥ १६ ॥ पुत्राभावः स्वरूपं चेन्मानाभावोऽपि तस्य तत् ॥ शून्यवादप्रसंगश्चेच्छून्यं द्वैत-

अ०

॥२॥

स्यमेमतम् ॥ १७ ॥ प्रमाणाभावतोद्वैतंशून्यमेवसमाविशेत् ॥ नाद्वैतशून्यतासातुभ-
वेन्मानादिसंभवे ॥ १८ ॥ यदन्यस्यप्रमाणानिनसहेतकथंनुतत् ॥ स्वस्मिन्सहेत
मानानिविवस्वानिवतत्तमः ॥ १९ ॥ तस्मात्तूष्णींतिष्ठवत्सतदेवाद्वैतमिष्यते ॥ नाज्ञा-
ननाशोमानस्यानंगीकारेभवेत्तव ॥ २० ॥ यत्रस्यान्मानसम्पर्कस्तत्राज्ञानंविनश्यति ॥
इतिचेन्मानसम्पर्कःकुत्रदृष्टस्त्वयावद ॥ २१ ॥ असिद्धानांहिमानानामसिद्धविषये-
षुचेत् ॥ सम्पर्कःस्नातिवन्ध्यायाःसुतोमृगजलोर्मिषु ॥ २२ ॥ स्नात्वात्वमपितत्रैवब्रह्म
मानीकरोषिहि ॥ मृगवारिजलैश्चेत्स्युःशीताभानुमरीचयः ॥ २३ ॥ तदात्वन्मतमा-
नेनब्रह्मापिविषयीकृतम् ॥ मानमेयाद्यभावेतुसुषुप्तिस्तेमतेस्थिता ॥ २४ ॥ सत्यंतदा
सुषुप्तिःस्याद्यदिमानादिगोचरे ॥ निश्चयेसतिविश्रान्तिर्नतथेयंस्थितिर्मता ॥ २५ ॥
अवस्थात्रयसद्भावोमानाभावान्नसिध्यति ॥ इतिबोधःसुषुप्तिश्चेज्जन्मतेसफलीकृतम्
॥ २६ ॥ विचारागस्त्यसम्पीतद्वैतनाम्निमहोदधौ ॥ चिन्तामणिर्मोक्षनामाकरएवस्थित-

सा०

॥२॥

स्तव ॥ २७ ॥ मानानंगीकारपक्षेव्यवहारउपप्लुतः॥ स्याच्चेत्त्वदंगीकरणान्मदनंगीकृते-
 रथ ॥ २८ ॥ प्रवृत्तोवानिरुद्धोवाकित्वसावज्ञगोचरः ॥ मयासहविचारेणत्वदीयोयदिरु-
 ध्यते॥ २९ ॥ तर्हि त्वमद्यमुक्तोऽसि श्रुत्याप्यंगीकृतोभवान् ॥ पश्येत्केनचकंजिघ्रेद्विजानी-
 याच्चकेनकम् ॥ ३० ॥ यत्रनान्यत्पश्यतीति श्रुत्याप्रोक्तंनिरोधनम् ॥ व्यवहारेस्तिचेद्भूरिक-
 रुणाभवतस्तदा ॥ ३१ ॥ अंगीकुरुष्वमानानिततो जीवंतुजंतवः ॥ अद्वैतनाम्निदीप्तेऽग्नौद्वै-
 तिभिःशलभैरिव ॥ पक्षद्वयविलोपेनभस्मसाद्भूयतेऽधुना ॥ ३२ ॥ सच्चेन्नशाम्यतिकदाचन
 दृश्यदुःखं दृश्येत्त्वशाम्यतिनबोद्धरिकेवलत्वम् ॥ दृश्येत्त्वसंभवतिबोद्धरिबोद्धृभावःशा-
 म्येत्स्थितोऽपि हितदस्यविमोक्षमाहुः ॥ ३३ ॥ अस्तुमानंभ्रमोऽस्माकंयथातवमतेश्रुतिः
 मानमद्वैतकेतद्वैतेमानानितानिहि ॥ ३४ ॥ इतिचेच्छृणुवेदस्यद्वैताभावेहिमानता ॥
 नतद्वतियतोवक्तियतोवाचोनिवर्तनम् ॥ ३५ ॥ द्वैतव्यावृत्तिपर्यन्तंवदेस्यव्यावृत्तिर्भवेत् ॥
 तन्निवृत्तौनिर्विशेषंशिष्यतेकेवलंपरम् ॥ ३६ ॥ शशिसंबंधशून्यापिशशास्वाशशिविबोधने

अ०

॥३॥

द्वारं न मानं तद्वत्स्याद्वैताभावः परात्मनि ॥३७॥ असंगस्य च सम्बन्धो द्वैतेनाथे तरेण वा ॥
 कथं भवेदतो वक्ति श्रुतिरव्यवहार्यताम् ॥३८॥ अतस्त्वमेव चोद्योऽसि व्यवहारः कथं तव ॥
 उपपन्नो न चेदस्मदिष्टं सिद्धं सुखी भव ॥३९॥ द्वैताभावे श्रुतिमान् मुररी कुर्वतस्तव ॥ मान-
 मेयव्यवहृतौ न प्रश्नोऽस्त्युपपत्तिमान् ॥४०॥ इति चेद्व्यवहारोऽसौ त्वयैवांगीकृतस्ततः
 ॥ त्वन्मतेनोत्तरं दत्तं त्वद्वेधा यनमेक्षतिः ॥४१॥ ननु मत्संमते वेदे द्वैतमप्युक्तमस्ति हि
 ॥ तदेव मेमतं यस्मात्प्रत्यक्षमनुभूयते ॥४२॥ इति चेद्ब्रूहि जगतो ब्रह्मणो भेद उच्यते ॥
 उत जीवा दथान्योन्यं क्व कस्माद्भेदसंभ्रमः ॥४३॥ ऐतदात्म्यमिदं सर्वं सर्वं ब्रह्मेति वा
 क्यतः ॥ प्रपञ्चब्रह्मणोर्भेदो निरस्तोऽस्ति न वा वद ॥४४॥ न भेदः सृष्टिवाक्यार्थो भिन्न-
 सृष्टेरसंभवात् ॥ यस्माद्भिन्नं यच्च लोके तस्य कार्यं न तद्वेत् ॥४५॥ स्तम्भकुम्भादिवत्त-
 स्मात्प्रकृतौ पञ्चमीं स्मर ॥ अतएव ध्रुवाद्यौरित्यादि श्रुतिसमन्वयः ॥४६॥ द्यवादीनां च-
 कार्यत्वात् कार्याणां नाशदर्शनात् ॥ स्वतो ध्रुवत्वायोगेन ब्रह्मणाऽभेद इष्यताम् ॥४७॥

सा०

॥३॥

ब्रह्मैवध्रुवशब्दार्थः परंध्रुवमिति श्रुतेः ॥ यस्मादभिन्नं यच्च स्यात्तस्य कार्यं न तद्भवेत् ॥ ४८ ॥
 यथामृन्नमृदः कार्यमिति चेद्बुद्धिमान्भवान् ॥ अभिन्नत्वं च कार्यस्य श्रुत्यैवांगीकृतं यतः
 ॥ ४९ ॥ भवतापितदेष्टव्यं श्रुत्येकशरणेन हि ॥ अभिन्नत्वविरोधेन कार्यत्वं नेष्यते यदि
 ॥ ५० ॥ तदा भ्रमानुवादेन कृतार्थाः श्रुतयोऽनवाः ॥ किंच प्रत्यक्षमानेन भेदब्रुवचरेण हि
 ॥ ५१ ॥ प्रमाणान्तरसिद्धत्वाद्नुवादित्वमिष्यताम् ॥ भेदेऽभेदेऽपि कार्यत्वं नोपपन्नं
 कथंचन ॥ ५२ ॥ व्याप्तिद्वयविरोधेन भ्रम इत्येव वास्तवम् ॥ आरोपितस्याधिष्ठाना-
 भेदो रज्जुभुजंगवत् ॥ ५३ ॥ हित्वाधिष्ठानमारोप्य मप्रसिद्धं यतस्ततः ॥ अधिष्ठाने स-
 आरोप्य भेदो नास्ति कथंचन ॥ ५४ ॥ हित्वेदमर्थं रजतं न प्रतीयेत केनचित् ॥ अतएव वि-
 अतीय भेदोऽपि च निराकृतः ॥ ५५ ॥ हाटकस्थस्य रौप्यस्य भेदेऽप्यारोपितस्य तु ॥ न भे-
 दोऽस्तीदमर्थे हि चैकासत्ता तयोर्यतः ॥ ५६ ॥ आरोपितं हाटकस्थमिति चेच्छृणु बुद्धिमन्-
 अत्रत्यत्वं कथं तन्न निर्वाहं भवतावद ॥ ५७ ॥ अत्रत्यत्वं शुक्तिगतं रजते भाति चेद्वद ॥ आप-

अ०

॥४॥

पस्थादिदंभिन्नमभिन्नंवास्तिरूपकम् ॥५८॥ अभिन्नंचेदापणस्थेऽत्रत्यत्वमुररीकृतम् ॥
 नचायंरजतारोपः किंत्वत्रत्यत्वकस्यसः ॥५९॥ नतेनसंप्रयोगोऽस्तिनारोपस्तत्रयुज्यते ॥
 भिन्नंचेन्नूतनमेवेदमिदमर्थमृतेनहि ॥६०॥ तस्मान्नतस्यभेदोऽस्तीदमर्थशुक्तिखण्डके ॥
 धर्मारोपेऽपिधर्मोऽयंवास्तवाद्भिद्यतेनवा ॥६१॥ द्वितीयेवास्तवंतत्स्यात्प्रथमेऽभिनवं-
 भवेत् ॥ समागतानिर्वचनीयख्यातिर्ममसंमता ॥ ६२॥ आरोपितत्वाभानेनभ्रांतस्या-
 भेदविभ्रमः ॥ तस्याभिलापशब्दस्यनधर्मे लक्षणाभवेत् ॥ ६३॥ नभ्रान्तेगौरिवंदो-
 षःस्वयंदोषोयतोभ्रमः ॥ धर्मारोपेऽपिनोभेदस्तद्ग्रहग्राह्यतायतः ॥ ६४॥ संसर्गारो-
 पपक्षोऽपिदत्तोत्तरइतिस्मर ॥ तस्मान्नब्रह्मजगतोर्भेदोवक्तुंहियुज्यते ॥ ६५॥ ब्रह्माभे-
 दान्नजीवस्यभेदोऽस्तिजगतासह ॥ सुपर्णक्रुतपानारुख्यश्रुतिभ्यांभेदउच्यते ॥ ६६॥
 इतिचेद्ब्रूहिकस्त्वंभोजीवोब्रह्माथवेश्वरः ॥ जीवश्चेदीश्वराद्भिन्नोब्रह्मणोवाथमेवद ॥
 ॥ ६७॥ भिन्नश्चेदीश्वराद्ब्रूहिकोभेदेहेतुरंजसा ॥ सर्वज्ञत्वादयोधर्माऐश्वरामयिनेतिचेत्

सा०

॥४॥

॥ ६८ ॥ सर्वज्ञईश्वरइतिब्रुवताज्ञातएवहि ॥ सर्वशब्दार्थकोनोचेद्व्यर्थताबुध्नशब्द
 वत् ॥ ६९ ॥ प्रातिस्विकंनजानामीतिचेच्छब्दार्थविद्ववान् ॥ नवावदाद्येयत्किं-
 चिद्वक्तिजानातितद्ववान् ॥ ७० ॥ नचेत्त्वमीश्वरेकंवाधर्मसाधयितुंप्रभुः ॥ यदि
 सर्वज्ञताजीवेवदकिंमेमनःस्थितम् ॥ ७१ ॥ इतिचेत्प्रश्नविषयस्तत्किंचेत्सकिमर्थकः ॥
 कःकिंशब्दार्थइतिनप्रश्नःकिंतूत्तरंहितत् ॥ ७२ ॥ अस्तुसर्वज्ञतास्माकंसर्वकर्तृत्वकंक-
 थम् ॥ इतिचेच्छक्यसर्वस्यकर्तृत्वंत्वयिचेश्वरे॥ ७३ ॥ अशक्यसर्वकर्तृत्वंनेश्वरेनापिच-
 त्वयि ॥ नित्यसिद्धासर्जनेनयुक्तंशक्यविशेषणम् ॥ ७४ ॥ सत्यसंकल्पताचेशेमयिना-
 स्तीतिचेद्वद ॥ संकल्पेवाथविषयेकवासत्यविशेषणम् ॥ ७५ ॥ त्वत्संकल्पेऽपिसत्यत्वं
 नचेत्तत्रापिनास्तितत् ॥ येनैवहेतुनामिथ्यात्वत्संकल्पोविचारितः ॥ ७६ ॥ तेनैवहे-
 तुनामिथ्यासंभवेदीश्वरस्यहि ॥ कल्पितत्वंयदाहेतुरुभयत्रसमोऽस्तिः ॥ ७७ ॥ ईश-
 संकल्पसंशान्त्यालयश्रुतिसमन्वयः ॥ पुनःसंकल्पजननात्सृष्टिश्रुतिसमन्वयः ॥ ७८ ॥

अ०

॥५॥

उभयत्रैकसंकल्पोनित्यश्चेदीश्वरेभवेत् ॥ नित्यत्वंचनमिथ्यात्वविरुद्धं दृष्टमीश्वरे ॥ ७९ ॥
 त्वसंकल्पः कल्पितश्चेत्कल्पनाकल्पितानवा ॥ आद्येऽनवस्थादोषः स्याद्वितीयेनित्य-
 तेशवत् ॥ ८० ॥ यादृगीश्वरसंकल्पस्तादृगेवतवापिहि ॥ याद्वक्तवास्तिसंकल्पई-
 श्वरस्यापितादृशः ॥ ८१ ॥ नासदासीदिति श्रुत्याप्रलये सर्वनास्तिता ॥ श्रूयतेऽतः
 परेशस्यनसंकल्पस्तदास्तिहि ॥ ८२ ॥ लयेलयस्यसंकल्पइति चेन्नलयस्तदा ॥ कुतः
 सर्जनसंकल्पस्तदानीं संभवेद्दद ॥ ८३ ॥ अतः कल्पितसंकल्पो मिथ्यैव भवतीश्वरे ॥
 उक्तयुक्तया कल्पितोऽपि न भवेन्मास्तु काक्षतिः ॥ ८४ ॥ नेश्वरं साधयामोऽद्य भेदमात्रनि-
 वारकाः ॥ विषये स्वप्न तुल्ये च सत्यवार्तान युज्यते ॥ ८५ ॥ सर्वज्ञ सर्वकर्तृत्वे जीवसाधारणे-
 मते ॥ अतो नेश्वरभेदस्ते ब्रह्मभेदोऽपि नास्ति ते ॥ ८६ ॥ सर्वज्ञत्वव्यापकत्वमल्पज्ञत्व-
 स्य विद्यते ॥ नातो विरोधशंकापि कुतो जीवेशयोर्भिदा ॥ ८७ ॥ सत्यं ज्ञानमनन्तेति ब्रह्म
 लक्षणयोगतः ॥ ब्रह्मत्वमास्तां सर्वान्तर्यामितामयिनास्त्यतः ॥ ८८ ॥ ईशत्वं दुर्बटं-

सा०

॥५॥

मन्येइतिचेच्छृणुबुद्धिमन् ॥ सर्वान्तर्यामिताकातेययेशत्वंहिदुर्घटम् ॥ ८९ ॥ व्यवहार
 नियंतृत्वमुतसत्ताप्रदातृता ॥ अधिष्ठानस्यधर्मोऽयंयाचसत्ताप्रदातृता ॥ ९० ॥ यत्स-
 त्तयेश्वरोऽयंतेसत्तावान्नस्वतस्तथा ॥ स्वीयदेहेन्द्रियादीनानिन्यंतृत्वंतवापिहि ॥ ९१ ॥
 प्रतिस्थलंविभिन्नत्वात्सर्वार्थोऽनेकधाभवेत् ॥ यत्किंचित्प्रकृतंतत्तुसर्वशब्दार्थइष्यते
 ॥ ९२ ॥ स्वसर्वदेहेन्द्रियादेर्नियंतृत्वंयतस्त्वयि ॥ अतःसुघटमीशत्वंचिंतांमावहमा
 वह ॥ ९३ ॥ किंचेश्वरः सर्वकर्ताभेदवादेकथंभवेत् ॥ यच्चजीवकृतंतत्तुनेश्वरेणकृतं
 तव ॥ ९४ ॥ तदभावान्नसर्वस्यकर्तास्यात्तदभावतः ॥ नस्यात्सर्वज्ञतातस्यसर्वान्त-
 र्यामितापिच ॥ ९५ ॥ अतोनेश्वरसिद्धिस्तेकथंभेदःप्रसाध्यते ॥ यदिजीवकृतंतेनकृतं
 स्यात्तत्कृतंकुतः ॥ ९६ ॥ नचजीवकृतंतस्मात्सर्वेषामपिचेशता ॥ क्षित्यंकुरादिकर्तृ-
 त्वंधर्मिग्राहकमानतः ॥ ९७ ॥ तावत्येवहिविज्ञत्वेकल्प्येसर्वज्ञताकुतः ॥ एतावतालप-
 कर्तृत्वाज्जीवकोटौनिवेशितः ॥ ९८ ॥ अधिकज्ञत्वकर्तृत्वेनेश्वरत्वप्रयोजके ॥ आंशि

अ०

॥६॥

काज्ञत्वमेतस्यकोवावारयितुंक्षमः ॥ ९९ ॥ यदिस्यात्सर्वकर्तासिजीवानांस्यादक-
 र्त्तता ॥ जीवास्युर्यदिकर्तारोऽन्यथासिद्धस्त्वदीश्वरः ॥ १०० ॥ घटादयःकुलाला-
 दिकर्तृकानेश्वरंप्रति ॥ साकांक्षाअंकुराद्यास्तुभवन्त्वीश्वरकर्तृकाः ॥ १०१ ॥
 सर्वात्मत्वात्सर्वकर्तासर्वज्ञःसुशकोमम ॥ त्वयैवाविद्ययास्वस्मिन्जगदारोपितंखलु
 ॥ १०२ ॥ अज्ञानबाधात्तद्बाधस्त्वमीशोभगवांस्ततः ॥ माण्डूक्येप्राज्ञमात्मानंप्रकृ-
 त्येशत्वमुच्यते ॥ १०३ ॥ अपिदुर्घटमीशत्वंघटनीयंविचारतः ॥ ईशानन्त्यंभवेद-
 स्मिन्मतेचेत्कथमस्ति तत् ॥ १०४ ॥ संख्यातःपरिमाणाद्वाद्वितीयेत्विष्टमेवनः ॥ संख्यो-
 पाधिग्रहग्राह्यानेशानन्त्यायकल्पते ॥ १०५ ॥ दशावतारभेदेनविष्णोर्दशतायथा ॥
 दशानामपिविष्णुत्वंविष्णोरेकत्वमप्यथ ॥ १०६ ॥ एवंजीवानन्त्यमपिगतंहस्ताच्चता-
 र्किक ॥ तत्रतत्रव्यक्तचितातत्तद्गोहियुज्यते ॥ १०७ ॥ नतेनभोगसांकर्येनवाज्ञानस्यसं-
 करः ॥ तेनभुक्तंमयानेतिनवक्तुंशक्यतेत्वया ॥ १०८ ॥ यतस्त्वमेवभोक्तृसि सर्वोपाधिषुचै-

सा०

॥६॥

कलः ॥ अविद्ययाध्यास्यदातेन्द्रियैर्भुक्त्वासिभोगवान् ॥ १०९ ॥ सर्वोपाधिनिग्रहं
 त्वात्सर्वज्ञत्वाच्चसर्जनात् ॥ ईशत्वंतवभोक्तृत्वादज्ञत्वाज्जीवतापिच ॥ ११० ॥ यइमं
 मध्वदेत्यत्रजीवंप्रक्रम्यचाग्रतः ॥ ईशानंभूतभव्यस्येत्यभेदोक्तिःसमंजसा ॥ ११ ॥
 असंगोदासीनचितईशित्वंनयुज्यते ॥ अतईशानशब्दस्यचेश्वरोऽर्थोनशुद्धचित् ॥
 ॥ १२ ॥ एतच्छब्देनोभयस्याध्यासाधिष्ठानमुच्यते ॥ तदेवपृष्ठंब्रह्मेतितच्छब्देनोप
 संहृतम् ॥ १३ ॥ जीवेशयोरभेदश्चेल्लक्षणातत्त्वमादिषु ॥ कथमाश्रीयतेयुष्मत्पूर्वाचा
 र्यैर्विचारय ॥ १४ ॥ तत्रहेतुद्वयंविद्वित्वदध्यस्ताहिभिन्नता ॥ शुद्धेब्रह्मणिशब्दानां
 शक्त्ययोगोद्वितीयकः ॥ १५ ॥ त्वदध्यस्ताभिन्नतातुत्वद्वोधप्रतिबंधिका ॥ अत-
 स्त्वद्वोधनायैवलक्षणाप्रोच्यतेबुधैः ॥ १६ ॥ सर्वनाम्नांलक्षणानतैर्थिकेष्टेतिचेच्छृणु ॥
 ब्रह्मशक्यंनकस्यापिशब्दस्यभवितुंक्षमम् ॥ १७ ॥ निर्धर्मकत्वाच्छबलमीक्षादिजग
 तःप्रभुः ॥ तदर्थस्त्वंपदार्थोऽपिदेहेन्द्रियगणान्वितः ॥ १८ ॥ अशोधितत्वाच्छोधेतुत

अ०

॥७॥

योरैक्यंसुषुप्तके ॥ अविद्योपाधिकोजीवोमायोपाधिर्महेश्वरः ॥ १९ ॥ उपाधिभेदादन-
 योनैकत्वमिति चेच्छृणु ॥ अविद्यैवहिमायास्याद्वचनानर्हरूपतः ॥ १२० ॥ अविद्यावर-
 कत्वेनाव्याकृतं बीजरूपतः ॥ तदेवाज्ञानमित्युक्तं प्रमाबाध्यत्वयोगतः ॥ २१ ॥ देह-
 द्रियगणाध्यक्षः सौषुप्तान्नविभिद्यते ॥ योऽहंसुप्तोऽभवं पूर्वसोऽहं व्यवहृतौ स्थितः ॥ २२ ॥
 इति सार्वजनीनेयं प्रत्यभिज्ञा प्रदृश्यते ॥ बीजावस्थां य आपन्नोध्यस्येदं जगदात्मकः ॥
 ॥ २३ ॥ पुनर्ग्रसित्वा बीजाख्य इत्थमेवाप्रमं स्थितः ॥ कूर्माङ्गानि प्रविष्टानि कूर्मप्रो-
 क्तानि कूर्मकः ॥ २४ ॥ प्रसारे मुखपादादिव्यवहारो न कूर्मभित् ॥ जगत्तथा विष्ट बीजं
 बीजमुक्तं च निर्गमे ॥ २५ ॥ घटः पटो जीव ईश इत्यादिव्यवहारभूः ॥ आदृत्य कूर्म
 दृष्टांतं सत्कार्यमुपपादितम् ॥ २६ ॥ सर्वाधारः काल इति वदतापीदमुच्यताम् ॥
 सत्कार्यवादनो कस्मान्नाङ्गीकृत इति स्वयम् ॥ २७ ॥ विशेषोऽन्यत्र यदृष्टं तदन्यत्र स्थितं
 तव ॥ नित्यजात्याद्याश्रयत्वे तत्तद्व्यवहृतिर्भवेत् ॥ २८ ॥ आस्तामेतच्च सर्वात्मात्व-

स.०

॥७॥

मेवजगदीश्वरः ॥ पृथग्देहाभिमानेनाच्छादितेश्वरतातव ॥ २९ ॥ विचारेत्वीश्वरत्वं
 तेकोवावारयितुंक्षमः ॥ नित्यंपरोक्षईशस्तुजीवोनित्यापरोक्षकः ॥ १३० ॥ तयोरै-
 क्यंकथंचेत्तेतथाध्यासोविचारतः ॥ त्वदध्यासाच्छक्त्ययोगाद्ब्रह्मप्रकरणादपि ॥ ३१ ॥
 लक्षणातत्त्वमोर्युक्तातथैवासिपदस्यच ॥ लकारार्थानन्वयेनवाक्यंलक्षणयार्थवत्
 ॥ ३२ ॥ तदर्थोऽन्वेत्यभेदेनत्वमर्थेनत्वमर्थकः ॥ असर्थेनाप्यभेदेननान्यसंसर्गसंभ-
 वः ॥ ३३ ॥ अभेदस्तुनसंसर्गस्तत्त्वेषष्ठीभवेद्यतः ॥ विशेषणेविशेष्येचधर्मत्यागाद
 खंडता ॥ ३४ ॥ धर्मिमात्रस्यैकसत्तारूपोऽभेदोनखंडकृत् ॥ येत्वभेदेऽपिखंडत्व-
 भीत्याऽभेदंत्यजंतिहि ॥ ३५ ॥ धर्मिमात्रोपस्थितिरित्याहुर्मन्यायतोबुधाः ॥
 उपस्थितेःप्रमात्वंचपदानांवाक्यतापिच ॥ ३६ ॥ कथंनिर्वाह्यतेब्रह्मपदादपिभवे-
 त्प्रमा ॥ मानाभावश्चतत्यागेनचमानमखंडता ॥ ३७ ॥ यतोबोधस्वरूपंतत्फलंबो-
 धस्यवाभवेत् ॥ घटोघटइतीवात्रनाभेदश्चेदलंशृणु ॥ ३८ ॥ तत्त्वंपदाभ्यांशबलावी-

अ०

॥८॥

शजीवावुपस्थितौ ॥ अनेकरूपतस्तस्मान्नोक्तदृष्टांतसंगतिः ॥ ३९ ॥ नोपस्थित्यंतरं-
 तत्रधर्मत्यागेऽपिचद्वयोः ॥ लक्षणाव्यवहारस्तुधर्मत्यागेनयुज्यते ॥ १४० ॥ नचवृत्त्यं-
 तरंयेनरूपांतरमभीप्सितम् ॥ संसर्गोवाविशिष्टोवावाक्यार्थोनात्रसंमतः ॥ ४१ ॥
 अखंडैकरसत्वेनवाक्यार्थोविदुषांमतः ॥ प्रत्यग्बोधोयआभातिसोद्वयानंदलक्षणः ॥
 ॥ ४२ ॥ अद्वयानंदरूपश्चप्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥ इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्य-
 दाभवेत् ॥ ४३ ॥ अब्रह्मत्वंत्वमर्थस्यव्यावर्तेततदैवहि ॥ इतिश्लोकत्रयेणार्यावाक्यवृ-
 त्तावखंडताम् ॥ ४४ ॥ अभेदंचाभेदबोधफलंचाहुर्मनीषिणः ॥ त्वमर्थस्यचधा-
 त्वर्थेनाभेदेऽपिनकर्मता ॥ ४५ ॥ फलाविशेषितासत्ताधात्वर्थोव्यापृतिर्नहि ॥ आरो-
 पितव्यापृतित्वाद्धातुसंज्ञानबाध्यते ॥ ४६ ॥ उपाध्यभिव्यक्तियोगादारोपोपिऽहि
 युज्यते ॥ उपाध्यभिव्यक्तिकर्तृब्रह्माभेदाद्वटादिच ॥ ४७ ॥ कर्तृस्याद्ब्रह्मविख्यातं
 सत्तामात्रमितिश्रुतौ ॥ अस्तीत्येवोपलब्धस्यतत्त्वभावःप्रसीदति ॥ ४८ ॥ इतिश्रुति

सा०

॥८॥

रतःसत्तानव्यापारोविकारतः ॥ तत्त्वभावविरोधाच्चतस्मान्नैवास्तिकर्मता ॥ ४९ ॥
 साधुत्वायैवपुरुषोयुष्मच्छब्दसमन्वयात् ॥ पुरुषाऽर्थोस्तुचैकत्वंसत्तायामन्वितंभवेत्
 ॥ १५० ॥ इतिकेचित्तन्नयुक्तंनसंख्यानिर्विशेषके ॥ एकमेवाद्वयमितिकथमादौवि-
 शेषणम् ॥ ५१ ॥ इतिचेदद्वितीयत्वंसंख्यापक्षेविरुध्यते ॥ संख्यापिसद्वितीयत्वा-
 दद्वयेनविरुध्यते ॥ ५२ ॥ विरोधादुभयोरेवकारोपिचविरुध्यते ॥ तस्माद्भेदत्रयाभावो-
 वाक्यार्थोन्वेतिवैसता ॥ ५३ ॥ अभावात्सद्वितीयत्वंनाभावोनाश्रयात्पृथक् ॥
 निर्विशेषप्रकरणाल्लक्षणातत्त्वमोरपि ॥ ५४ ॥ जडकारणताबोधबाधायैक्षादिसंकथा ॥
 कार्यकारणभेदापहत्यैसर्वात्मताकथा ॥ ५५ ॥ आरोपितत्वमीक्षादेःसतिसत्य-
 विशेषणात् ॥ एकज्ञप्तेःसर्ववित्तिसिद्धयेतत्त्वमोःकथा ॥ ५६ ॥ महावाक्यार्थबोध-
 स्यप्रमात्वान्मोक्षयुक्तता ॥ ननुचाव्याकृतेभेदत्रयाभावोहियुज्यते ॥ ५७ ॥
 तस्माच्चशबलंब्रह्मप्रकृतंनतुशुद्धसत् ॥ इतिचेत्सत्यमितिचतद्व्यावृत्त्यर्थमिष्यते ॥ ५८ ॥

अ०

॥९॥

कालांतरेबाध्यतेतद्विचारेणापिबाध्यते ॥ कथंस्यात्सत्यतातस्यब्रह्मैवप्रकृतंततः ॥५८॥
 पदत्रयंलक्षयित्वाऽस्यर्थेनैक्यंवदंतिये ॥ तेषामभिप्रायएषोस्यर्थोऽभेदान्नभिद्यते ॥
 ॥५९॥ एकसत्तात्वभेदःस्यात्तद्व्यक्तित्वंतदेवहि ॥ नेयंवैशेषिकीसत्ताजात्यादिष्वपि
 भासनात् ॥ १६० ॥ संसर्गेचैकताभानंनब्रह्मद्वैतकारणम् ॥ संसर्गेकत्वमुभयोःसाम-
 रस्यप्रयोजकम् ॥ ६१ ॥ तथाग्रहश्चेद्भवतुचैकत्वमुपलक्षणम् ॥ अस्यर्थस्यचसंसर्ग
 रूपभानेपिनक्षतिः ॥ ६२ ॥ अभेदो नित्यइत्यादौतथोदाहृतिदर्शनात् ॥ लक्ष्यत्रयैक्य
 बोधोयंनवाचांविषयोभवेत् ॥ ६३ ॥ निर्धर्मिवस्तुकेनापिसुशकंनाभिभाषितुम् ॥
 अतिव्युत्पन्नमतिनावाक्यार्थोबुध्यतेतथा ॥ ६४ ॥ वक्तुंनशक्यतेतस्मान्नसत्तन्नास
 दुच्यते ॥ इत्याहभगवान्साक्षात्सर्वज्ञोप्यर्जुनंप्रति ॥ ६५ ॥ इत्थंलक्षणयास्तंभ-
 कुंभयोरेकताभवेत् ॥ इतिचेद्धर्मिभेदेनैकतास्तिसमंजसा ॥ ६६ ॥ भिन्नरूपो
 पस्थितस्यधर्मिणस्त्वैक्यमिष्यते ॥ यत्रधर्मिद्वयंतत्रकथमैक्यंभवेद्दद ॥ ६७ ॥

सा०

॥९॥

धर्मिभेदेऽप्यभेदश्चेन्न लक्षणोक्तिर्न युक्तिभाक् ॥ अत्र प्रकरणादेकं ब्रह्म सद्धर्मितत्रहि ॥ ६८ ॥
 ईक्षादिकर्ता भगवानज्ञो भोक्ता च जीवकः ॥ आरोपितौ तयो रैक्यं तत्त्वमित्याह च श्रुति
 ॥ ६९ ॥ आरोपितत्वमैक्यस्य बोधात् सिध्यति तत्त्वमोः ॥ अविरोधः कुतो न स्यादिति
 चेच्छंभवेत्यया ॥ १७० ॥ विरोधं न वयं ब्रूमस्त्वयाध्यस्तोऽस्ति सुस्थिरः ॥ प्रकृतार्थ
 परामर्शितत्पदं लक्षितं भवेत् ॥ ७१ ॥ लक्षणात्वं पदस्यात्र न प्रयोजनमर्हति ॥ घटत्वा
 दिविशिष्टस्य मृदुभेदो यथा तथा ॥ ७२ ॥ सविशेषे निर्विशेषाभेदो भवति सांप्रतः ॥
 इति चेत् परिणामोऽयं जीवो न ब्रह्मणो भवेत् ॥ ७३ ॥ तथा चेत् कालवशतो नाशो नास्तिक
 जीववत् ॥ नापि धर्म्यतरं जीवस्तत्त्वमैक्यविरोधतः ॥ ७४ ॥ नैक्यज्ञानमुपासार्थं
 सर्वज्ञानविरोधतः ॥ अतो विवर्तो जीवो न बाधाभेदे मृषा भवेत् ॥ ७५ ॥ न स्यान्मो-
 क्षसुखं तस्य मृषात्वाच्छोकमावहेत् ॥ धर्मत्यागाद्धर्मिणैक्यसिद्ध्यर्थं लक्षणात्वमः ॥
 ॥ ७६ ॥ तदैव मुख्यमैक्यं स्यादहं ब्रह्मेत्यबाधितम् ॥ देहादिवन्न जीवोऽयं धर्म्यध्यस्तो-

अ०

सा०

॥१०॥

स्तिचित्प्रभे ॥ ७७ ॥ किंतुप्राणादियोगेनजीवत्वाध्यासइष्यते ॥ औपाधिकत्वा-
 निमथ्यातद्ब्रह्मत्वंवास्तवंमतम् ॥ ७८ ॥ उपाधीनांतुमिथ्यात्वंवाचारम्भणवाक्यतः ॥
 तस्मादीश्वरभेदोनब्रह्मभेदोपिनास्तिते ॥ ७९ ॥ द्वासुपर्णेत्यादिमंत्रास्त्वद्भ्रमेणवसा-
 र्थकाः ॥ प्रत्यक्षंवदकीदृक्तेकंभेदमवगाहते ॥ १८० ॥ जीवेशयोश्चेज्जीवेशौनेन्द्रियार्थौ
 स्वयंप्रभौ ॥ कथंभेदस्तयोःस्वीयप्रत्यक्षपथमर्हति ॥ ८१ ॥ येनेन्द्रियेणयद्ग्राह्यंतत्र-
 भेदोपितेनवै ॥ विरुद्धधर्माक्रांतिश्चनहेतुरुपयुज्यते ॥ ८२ ॥ नचप्रात्यक्षिकंज्ञानं
 हेतूपन्यासमर्हति ॥ हेतूपन्यासतोभेदःसाध्यश्चेदनुमाभवेत् ॥ ८३ ॥ दृष्टांत
 स्तत्रवक्तव्योघटादिःसर्वएवहि ॥ घटादिसर्वभिन्नत्वादभेदोपिभवेत्तदा ॥ ८४ ॥
 व्यतिरेकेघटादिस्तुदृष्टान्तःस्वयमूह्यताम् ॥ किंचेश्वरोजीवभिन्नःसर्वज्ञत्वादितित्वया
 ॥ ८५ ॥ वक्तुंनशक्यतेतत्रदृष्टांताभावयोगतः ॥ एवंजीवेपीशभेदोऽज्ञत्वाद्धेतोरपि
 त्वया ॥ ८६ ॥ दुःसाधोहेतुनातेनाभेदोपिस्याद्यथाक्रमम् ॥ विरुद्धधर्मसिद्धिश्च

॥१०॥

भेदसिध्याभवेत्तव ॥ ८७ ॥ भेदसिद्धिस्तदैवस्याद्विरुद्धाक्रांतिसंभवं ॥ किंचजी-
 वाभिन्नईशोज्ञत्वादामादिवद्भवेत् ॥ ८८ ॥ इत्थमेवेश्वराभिन्नो जीवोपि भवितुं क्षमः ॥ ईश्व-
 रेभ्यज्ञतापत्तिरितिवक्तुं न शक्यते ॥ ८९ ॥ सर्वात्मत्वादज्ञतापियुक्तैव परमात्मनः ॥ ९० ॥
 सर्वज्ञताल्पज्ञतयोर्विरोधोन कथंचन । सर्वज्ञत्वव्यापकत्वमल्पज्ञत्वस्य दृश्यते ॥ ९१ ॥
 स्वाध्यस्तसर्ववेत्तृत्वं सर्वस्यापि हि विद्यते ॥ स्वानध्यस्तानभिज्ञत्वमपि सर्वस्य विद्यते
 ॥ ९२ ॥ यदीश्वरो जीवभिन्नस्त्वमेवांगीकरोषितत् ॥ ९३ ॥ यद्यभिन्नस्तदास्वीय-
 मताद्विप्रच्युतो भवान् ॥ यत्रेश्वरो जीवभेदः साध्यस्तं वेत्ति सानवा ॥ ९४ ॥ आद्ये किं
 विषयत्वेनाथवास्वत्वेन वा वद ॥ विषयत्वे तु मिथ्यात्वं स्वत्वे भेदः कथं भवेत् ॥ ९५ ॥
 न वेत्ति चेद्रेदसिद्धिः कथं वा क्रियते त्वया ॥ अनेनैव प्रकारेण जीवभेदोऽपि धिक्कृतः ॥ ९६ ॥
 उपाधिभेदग्राह्यत्वाज्जीवभेदो न वास्तवः ॥ मणिभेदान्नसूत्रस्य भेदो मालासु दृश्यते ॥

१ चेदितिशेषः

अ०

सा०

॥११॥

॥ ९७ ॥ मणिवैचित्र्ययोगेनचेत्सूत्रेभेदविभ्रमः ॥ मिथ्यैवभवितुंयुक्तःकेवलेतददर्शनात् ॥ ९८ ॥ स्वप्नेजाग्रतिदृष्टोऽपिभेदोनास्तिमुषुप्तके ॥ जीवस्तस्मादेकएवसर्वोपाधिविलासवान् ॥ ९९ ॥ नोपाधिसंपरित्यागःमुषुप्तेष्वस्तित्येनहि ॥ जीवस्यकेवलीभावोयेनस्याद्भेदविभ्रमः ॥ २०० ॥ इतिचेदस्तितोपाधेःकेनदृष्टासुषुप्तके ॥ त्वयेतरेणवाचाद्येमुषुप्तिस्तेकथंभवेत् ॥ १ ॥ द्रष्टोपाधेस्त्वयादृष्टो नवाब्रूहिमुषुप्तके ॥ कथंमुषुप्तिर्दृष्टश्चेन्नचेत्सत्तोपधेःकथम् ॥ २ ॥ मदीयमुप्तिसमयेयोजाग्रत्तत्कथावशात् ॥ उपाधिसत्ताचेत्तर्हि तज्जाग्रत्केनसिध्यति ॥ ३ ॥ तज्जाग्रतिस्त्वयादृष्टाचेत्त्वंजाग्रन्नमुप्तिमान् ॥ तस्मात्तादृक्त्वदध्यासस्तस्मात्सत्यंजगन्नहि ॥ ४ ॥ अध्यस्तंजगदादायनकिंचित्तवसिध्यति ॥ महान्हृदेयथावन्निर्धूमाभासान्नसिध्यति ॥ ५ ॥ मानमेयव्यवहृतेःसंभवाभावतःखलु ॥ अध्यस्तत्वंत्वयेष्टव्यंनचारंभादिसंभवः ॥ ६ ॥ कार्यकारणयोर्भेदआरंभेसंमतोनवा ॥ नचेदप्रत्यक्षतास्यादप्रत्यक्षाण्वभेदतः ॥ ७ ॥

॥११॥

तुल्यः सांख्येऽप्ययं दोषः किंचापरमिमंशृणु ॥ स्वकार्यत्वं स्वहेतुत्वं नैकधर्मिणिसंभवेत्
 ॥ ८ ॥ आद्येन कारणं कार्यमिति वक्तुं न युज्यते ॥ मृत्कार्यस्य कपालस्य घटकारण
 तावतः ॥ ९ ॥ घटहेतोः कपालस्य मृत्कार्यत्वस्य दर्शनात् ॥ न कार्यकारणमिति
 न वक्तुं मुश्किलं तव ॥ १० ॥ यत्तच्छब्दनिवेशे तु दोषो न नुगमो भवेत् ॥ कार्यकारण
 तावच्छेदकरूपेण चेद्भिदा ॥ ११ ॥ अवच्छेदकधर्मस्य भेदः स्यान्न तु धर्मिणः ॥ अवच्छे-
 दकधर्मस्य भेदोऽपि च न सिध्यति ॥ १२ ॥ उभयावच्छेदकत्वं कपालत्वस्य दृश्यते ॥
 यत्तच्छब्दनिवेशे तु दोषो न नुगमो भवेत् ॥ १३ ॥ अस्तु वा धर्मभेदोऽयं न धर्मिद्वैतसाध-
 कम् ॥ कपालकं न कलश इति ख्यात्या विभिन्नतां ॥ १४ ॥ कल्पनीयेति चेत्केनाव-
 च्छिन्नाप्रतियोगिता ॥ कपालकलशत्वाभ्यां चेत्त्वदुक्तो न सिध्यति ॥ १५ ॥ द्वयोप-
 लक्षितत्वं तु प्रत्येकस्यापि विद्यते ॥ कार्यस्वकारणाद्विन्नमिति वक्तुं न शक्यते ॥ १६ ॥

१ कार्यकारणयोः

अ०

सा०

॥१२॥

कार्यमेवस्वशब्दार्थउक्तदोषःस्थितस्ततः ॥ तस्माद्विन्नमभिन्नंवाकार्यवक्तुंहिदुःशकम्
 ॥ १७ ॥ तस्मान्मिथ्यैवविश्वंस्यात्कस्यवासाधकंभवेत् ॥ अकार्यंचेत्सर्वयत्नवैय्य-
 ध्यापत्तिरापतेत् ॥ १८ ॥ विश्वनिष्ठञ्चमिथ्यात्वंसत्यमिथ्याथवावद ॥ आद्येद्वैतं
 द्वितीयेतुजगत्सत्यत्वमापतेत् ॥ १९ ॥ इतिचेच्छृण्वनिर्वाच्यस्थितोधर्मोऽपितादृशः ॥
 वंध्यापुत्रस्थिताधर्मास्तादृशाएवनान्यथा ॥ यावन्मिथ्यावस्तुभाविमिथ्यात्वंदृश्यव-
 स्तुनः ॥ २२० ॥ मिथ्यात्वस्यापिमिथ्यात्वेसत्यत्वंनहिसिध्यति ॥ तथासत्यविरो-
 धित्वंतथातुच्छविरोधिता ॥ २१ ॥ सदसद्विन्नभिन्नत्वेसदसपदूतास्थिरा ॥ इदमेव-
 त्वनिर्वाच्यमुच्यतेब्रह्मवादिभिः ॥ २२ ॥ मिथ्यावस्तुनिवृत्त्यैवनिवृत्तंयद्वेत्ततः ॥ नद्वै-
 तमप्रसिद्धत्वादन्योन्यंशुक्तिरौप्यवत् ॥ २३ ॥ किमत्रबहुनोक्तेनग्राह्यसंभावनानहि ॥
 यत्किंचिद्वृह्यतेतत्तुज्ञानयोगेनगृह्यते ॥ २४ ॥ ज्ञानेज्ञेयस्यसंबंधोविषयित्वंनचापरः ॥
 तच्चस्वरूपंज्ञानस्यसर्वतैर्थिकसंमतम् ॥ २५ ॥ भिन्नत्वेकल्पनीयंस्यात्सम्बन्धान्त-

॥१२॥

रमप्यथ ॥ अनवस्थादिदोषःस्याज्ज्ञानाभिन्नं जगत्ततः ॥ २६ ॥ ज्ञानं ज्ञेयमिति द्वेधा-
 पदार्थोऽस्ति नचेतरः ॥ इतरत्वे तुच्छता स्याज्ज्ञानत्वे तु मदिष्टता ॥ २७ ॥ ज्ञेयत्वे ज्ञान-
 सम्बन्धेन स्यात्तस्मान्न ते गतिः ॥ इदमेव हि तादात्म्यं ज्ञानस्य ज्ञेयवर्गके ॥ २८ ॥ यत्स्वा-
 तिरिक्तसम्बन्धासम्भवोऽस्ति विचारिते ॥ ज्ञानस्याखण्डरूपस्य निर्विकल्पस्य नो भवेत्
 ॥ २९ ॥ जगद्विकल्पनारूपं तस्मान्मिथ्या जगत्स्मर ॥ तच्च ज्ञानं स्वप्रकाशं सर्वग्राह-
 कतायतः ॥ २३० ॥ ग्राह्यबाधे सर्वशास्त्रतात्पर्यं ज्ञेयमादरात् ॥ न च शास्त्रसहस्रेण-
 पदार्थः क्रियतेऽन्यथा ॥ ३१ ॥ तस्मादेकार्थता युक्ता शास्त्राणां बुधसंमता ॥ यथार्थ-
 वक्ता वेदोऽसौ नानात्वं धिक्करोति हि ॥ ३२ ॥ प्रशंसति न च द्वैतमद्वैतं च प्रशंसति ॥
 तस्माद्यथाधिकारं हि शास्त्रवृत्तिः समंजसा ॥ ३३ ॥ स्वयंप्रकाशे प्रज्ञाने सर्वप्रत्यक्स्व-
 रूपके ॥ सर्वावभासके भेदो न कथंचन युज्यते ॥ ३४ ॥ भेदग्रहश्चानुयोगिप्रतियोगि-
 ग्रहोद्भवः ॥ स्वप्रकाशस्य ग्राह्यत्वाभावाद्भेदग्रहो न हि ॥ ३५ ॥ ज्ञानं च यदि भिद्येत भे-

अ०

॥१३॥

दस्यग्राहकोस्तिकः ॥ गृहीतायदिभिद्येतजडोगृहणातिर्किंकथम् ॥ ३६ ॥ ज्ञानस्य
 जडतापत्तिर्ग्राह्यत्वाच्चषटादिवत् ॥ गृहीताज्ञानभिन्नत्वाज्जडएवभवेत्खलु ॥ ३७ ॥
 जडोऽपिचगृहीताचेद्वटादीनांचतद्भवेत् ॥ उभयोर्जडताचेत्स्याज्जगदांध्यंभवेत्तदा ॥
 ॥ २३८ ॥ स्वयंप्रकाशताक्वापिमंतव्याभवताततः ॥ यश्चस्वयंप्रकाशःस्यात्तज्ज्ञानं
 स्वयमुच्यते ॥ ३९ ॥ परप्रकाशआत्माचेज्ज्ञानवानहमित्यपि ॥ नवक्तुंशक्यतेतेन
 घटतुल्यजडेनहि ॥ २४० ॥ जडोपिचेत्तथाविंद्याद्वटोपिगुणवानहम् ॥ इतिविद्याच्च
 ननुसज्ञानाभावान्नवेत्तिचेत् ॥ ४१ ॥ त्वयिज्ञानंकेनसिद्धंज्ञानेनाथेतरेणवा ॥ आद्ये
 स्वसाधकेज्ञानेदोषआत्माश्रयोभवेत् ॥ ४२ ॥ अनवस्थादिदोषःस्याज्ज्ञानानंतरपरि-
 ग्रहे ॥ द्वितीयेतद्वितीयंतुस्वेनान्येनोतसिद्धिभाक् ॥ ४३ ॥ पक्षद्वयेप्युक्तदोषास्तस्मा
 दात्मास्वयंप्रभः ॥ ज्ञानरूपो नित्यसिद्धोभ्युपगंतव्यएवते ॥ ४४ ॥ उत्पद्यतेचात्ममनः
 संयोगाज्ज्ञानमात्मनि ॥ इत्याहतस्यचांध्यंस्यान्मध्येज्ञानविनाशतः ॥ ४५ ॥

सा०

॥१३॥

ज्ञानान्तरोत्पत्तिनाशयंज्ञानंचेन्नोपपत्तिमत् ॥ प्राक्संयोगात्तदुत्पत्तिःसंयोगान्तरतोथवा
 ॥४६॥ आद्येतुसर्वज्ञानानांयौगपद्यंभवेत्तव ॥ द्वितीयेप्यणुमात्रेतुनसंयोगान्तरोद्भवः
 ॥ ४७ ॥ स्वावच्छेदेनसंयोगान्तररोधित्वयोगतः ॥ निष्प्रदेशेचात्मनिचनसंचारस्य-
 संभवः ॥ ४८ ॥ संयोगश्चविभागश्चयेनस्तःसोपपत्तिकौ ॥ सप्रदेशत्वपक्षेतुनित्यत्वं-
 नात्मनोभवेत् ॥ ४९ ॥ निष्प्रदेशेपिचाकाशेयथास्तेपक्षिणांगतिः ॥ मनोगति-
 स्तथाचेत्किमाकाशंदृश्यतेत्वया ॥ ५० ॥ येनदृष्टान्तसिद्धिःस्यात्किंचसंचारसंभवः ॥
 मनसोनभवेत्क्वापिपादपक्षाद्यभावतः ॥ ५१ ॥ सुषुप्तौचरमज्ञाननाशोनस्यात्कथं-
 चन ॥ पुरीतदान्तरज्ञानान्नाशोनैवोपपत्तिमान् ॥ ५२ ॥ सामानाधिकरण्यस्याभा-
 वात्किंचादराच्छृणु ॥ भावावगाहितज्ञानमुताभावावगाहिवा ॥ ५३ ॥ आद्येनस्या-
 त्सुषुप्तिःसाद्वितीयेप्रतियोगिनम् ॥ विनिर्मुच्याभाववित्तिर्नदृष्टाक्वापिकेनचित् ॥ ५४ ॥
 प्रतियोगिज्ञानपक्षेनसुषुप्तिर्भवेत्तुसा ॥ येनेन्द्रियेणयद्ग्राह्यंतदभावोपितेनहि ॥ ५५ ॥

अ०

सा०

॥१४॥

इत्थंनियमसद्भावादभावग्रहणंकथम् ॥ इन्द्रियाणांहिमंयोगेजागृतिःस्यान्नसुप्तता ॥
 ॥ ५६ ॥ तस्माच्चचरमज्ञाननाशोनैवोपपद्यते ॥ पुरीतदंतःसंयोगान्नाशश्चेज्ज्ञान-
 नाशयता ॥ ५७ ॥ गतातथाचरमताकथंसिध्यतितद्वद ॥ नाशाच्चरमतासिद्धि-
 श्चरमत्वाच्चनाशयता ॥ ५८ ॥ इत्थमन्योन्याश्रयतादोषान्नाशोनसिध्यति ॥ संयो-
 गांतरसिध्यर्थंव्यापारश्चेप्यतेनवा ॥ ५९ ॥ आद्येव्यापारसमयेपूर्वसंयोगनाशतः ॥
 ज्ञाननाशोभवेन्मध्यआंध्यंदुर्वारमेवहि ॥ २६० ॥ द्वितीयेपिचसंयोगांतरासंभवतःखलु ॥
 ज्ञानोत्पत्तिर्नसिध्येच्चतेनचेद्युगपद्भवेत् ॥ ६१ ॥ परस्परविरोधेनयुगपन्नाशिता-
 भवेत् ॥ अविरोधेतुतिष्ठेच्चगतानाशीयहेतुता ॥ ६२ ॥ चिद्रूपआत्मनितथासांशैतः-
 करणेपिच ॥ कःक्लेशोज्ञाननिष्पत्तिःकथंचेच्छृणुतत्क्रमम् ॥ ६३ ॥ देहोत्पत्ति
 विनाशाभ्यामात्मोत्पत्तिविनाशकौ ॥ यथातथावुद्विष्टत्तिनाशोत्पत्तिभिरिष्यते ॥
 ॥ ६४ ॥ तदभिव्यक्तियोगेनव्यवहारोस्तिलौकिकः ॥ अन्यथात्वात्मनित्यत्वंव्य-

॥१४॥

वहारंचलौकिकम् ॥ ६५ ॥ कथंचनिर्वाहयसितस्मादात्मैवचित्प्रभः ॥ सन्निदानंद
 गुणकंब्रह्ममध्वावगच्छसि ॥ ६६ ॥ गुणाद्भिन्नमभिन्नं वातद्ब्रह्मप्रतिपादय ॥ भिन्नंचे
 ज्जडतापत्तिरभिन्नंचेच्चिदेवहि ॥ ६७ ॥ चिद्भिन्नत्वेचजडतासद्भिन्नत्वेचतुच्छता ॥
 सुखभेदेदुःखतेतिदोषत्रयमुदाहृतम् ॥ ६८ ॥ चिद्भिन्नत्वेपिचिद्वत्त्वान्नजडत्वंवदे
 द्यदि ॥ सद्भिन्नत्वेनतुच्छत्वाच्चिद्वत्तानहिसंभवेत् ॥ ६९ ॥ सुखवत्तापितद्वत्स्यात्तु-
 च्छेसर्वमसंभवि ॥ जीवसाधारणाएतेभवतःसंमतानवा ॥ ७० ॥ जीवसाधारणत्वेतु-
 ब्रह्मलक्षणताकथम् ॥ असाधारणपक्षेतुजीवस्यजडतातथा ॥ ७१ ॥ तुच्छतादुः-
 खताचेतिमोक्षोऽपिचनसंभवेत् ॥ तल्लक्षणंपूर्णताचेदाकाशस्यापिदृश्यते ॥ ७२ ॥
 प्रत्यक्त्वंचेदस्तिजीवेनश्रुतंलक्षणांतरम् ॥ ज्ञानानांतारतम्यंचवदंसंपृच्छयतेमया ॥
 ७३ ॥ न्यूनाधिकग्राहकत्वमुतसर्वैकदेशिता ॥ आद्येगृध्रोदूरदृष्टिस्त्वत्तोधिकतरो
 भवेत् ॥ ७४ ॥ मंदेंद्रियःपंडितश्चबालान्न्यूनतरोभवेत् ॥ द्वितीयेदेशवत्त्वेननाशः

अ०

सा०

॥१५॥

स्यादात्मनामपि ॥ ७५ ॥ उज्ज्वलानुज्ज्वलत्वेतुनशक्येकल्पितुंत्वया ॥ तेर्किस्वा-
 भाविकेनोवास्वभावश्चेदलंशृणु ॥ बालोनपंडितःस्यात्तेनचेद्वेत्वंतरंभवेत् ॥ ७६ ॥
 उपाधौतारस्तम्यंस्यान्नज्ञानेस्यात्कथंचन ॥ विष्णुःसर्वोत्तमइतिवदन्नप्यत्रपृच्छयेत
 ॥ ७७ ॥ कोवास्याद्विष्णुशब्दार्थोजडश्चिद्वाथमेवद ॥ जडश्चतुर्भुजोदेहोव्यापकोनैव-
 संभवेत् ॥ ७८ ॥ चैतन्येव्यापकेदेहोनकथञ्चनयुज्यते ॥ देहाभावादुत्तमतादुर्नि-
 रूपाभवेत्तव ॥ ७९ ॥ चिज्जडैक्यंवास्तविकंनकथञ्चनसिध्यति ॥ जडस्यचित्त्वा-
 पत्तिःस्याच्चितश्चजडतापिच ॥ २८० ॥ विरोधादुभयंनस्यादनिर्वाच्यत्वमापतेत् ॥
 नतज्जडंकिंतुमायाकल्पितंचिन्मयंभवेत् ॥ ८१ ॥ इतिचेत्परिणामेतुविकारित्वंस-
 मापतेत् ॥विवर्तेतुमतात्स्वीयात्प्रच्युतिस्तवसंभवेत् ॥ ८२ ॥ सदातनत्वाच्चका-
 जपाणिमूर्तिर्नमायिकी ॥ इतिचेद्रामकृष्णाद्यानूत्नावाथसदातनाः ॥ ८३ ॥ स-
 दातनत्वेऽवतारशब्दोनस्याच्चतेषुतु ॥ नूत्नत्वेपरिणामोवाविवर्तोवाथमेवद ॥ ८४ ॥

॥१५॥

आद्येचितोवामूर्तेर्वापरिणामोभवेद्दद ॥ चितस्तुपरिणामेऽपिनाशापत्तेर्नसांप्रतम्
 ॥ ८५ ॥ द्वितीयेमूलमूर्तेश्वस्वरूपेणकथंस्थितिः ॥ अचिंत्याशक्तिरीशस्यतयारा-
 मादिसंभवः ॥ ८६ ॥ इतिचेन्मन्मतामायाकुतो नस्वीकृतात्वया ॥ सतीत्वेशकि-
 तानस्यात्स्तम्भेकुंभेकशक्तिता ॥ ८७ ॥ असतीशशशां भाकथंवास्वीकृतात्वया ॥
 उक्तोभयविरुद्धाचेत्सैवमायाप्रकीर्तिता ॥ ८८ ॥ तयारामादिस्तृष्टिश्चेज्जगत्सृष्टिः-
 कुतो नहि ॥ रामादीनामभिन्नत्वेजगतोऽपिकुतो नहि ॥ ८९ ॥ अभिन्नत्वेतुसर्वा-
 त्माह्येकएवहरिःस्थितः ॥ कथंसर्वोत्तमत्वंस्यादेकवस्तुनिनिर्द्वये ॥ २९० ॥ सर्व-
 पुरुषएवेतिप्रोक्तंपुरुषसूक्तके ॥ बलाबलविचारेतुशिवाद्याअपिचोत्तमाः ॥ ९१ ॥
 अंशांशितायामपिचभेदोजीवेशयोरेदि ॥ अंशांशितानोपपन्नाभिन्नत्वात्स्तम्भकुम्भ-
 वत् ॥ ९२ ॥ किंचभेदंसमाश्रित्यतत्त्वमित्यत्रवाक्यके ॥ तस्यत्वमितिमाध्वोऽसौ-
 समासंप्राहसादरम् ॥ ९३ ॥ समासोनैवयुक्तोऽयंयुष्मदर्थविशेष्यकः ॥ समासेऽपिच-

अ०

॥१६॥

किंवात्रविधेयं ब्रूहिसादरम् ॥ ९४ ॥ षष्ठ्यर्थश्चेत्समासेषु तादृग्बोधो न युक्तिमान् ॥
 अस्यर्थश्चेदपूर्वत्वं न तस्यास्तीतिसंस्मर ॥ ९५ ॥ तदित्यव्ययनिर्देशः षष्ठ्यर्थे चेन्न यु-
 क्तिमान् ॥ निषादस्थपतिन्यायविरोधात्प्रथमा ततः ॥ ९६ ॥ स आत्मा तत्त्वमि-
 त्यत्र नञश्छेदो न साम्प्रतः ॥ प्रक्रान्त आत्मा कथितस्तद्विन्नत्वे त्वनात्मता ॥ ९७ ॥
 सादृश्यं न समस्तस्य नञोऽर्थः स्यात्तथैव चेत् ॥ अचन्द्रं मुखमित्यत्र न सादृश्यं प्रतीयते ॥
 ॥ ९८ ॥ अगौरिति पदाद्यद्वद्भोभिन्नो गोसदृग्भवेत् ॥ अतदित्यत्र तद्वत्स्यादिति चेद्वच-
 नैरलम् ॥ ९९ ॥ भेद एव हि वाक्यार्थो न सादृश्यं तथापि हि ॥ अनात्मत्वे तु जीवस्य-
 वाक्यमेतद्वृथा भवेत् ॥ ३०० ॥ अनात्मा बोधयोग्यश्च कुत्र दृष्टस्त्वया वद ॥ अस्त्य-
 ध्याहारपक्षेऽपि वाक्यभेदोऽपि गौरवम् ॥ १ ॥ तस्मादात्मानमेवावेदहं ब्रूहेति वाक्यतः ।
 विरोधात्सर्वविज्ञानविरोधादैक्यमेव हि ॥ २ ॥ वाक्यार्थो वर्णनीयस्तेन भेदस्तु-
 कथञ्चन ॥ एकविज्ञानतः सर्वविज्ञानं प्रकृतं ततः ॥ ३ ॥ तत्र प्रकरणे भेदकथानैवोप

सा०

॥१६॥

युज्यते ॥ जडानामीश्वराभेदमुररीकुरुषेनवा ॥ ४ ॥ द्वितीयंभेदनिन्दायाःश्रुत-
 त्वान्नहियुज्यते ॥ आद्येमुख्यममुख्यंवाऽभेदमंगीकरोषिहि ॥ ५ ॥ मुख्यंचेच्चि-
 त्रमेतत्तुयज्जडाभेदकश्चिति ॥ बाधायाञ्चेद्रेदहेतुर्नवास्तविकतामियात् ॥ ६ ॥
 कथंजीवेशयोर्भेदोवास्तवःस्याद्विचारय ॥ वास्तवत्वेनिष्फलंस्यात्सतःसत्यवि-
 शेषणम् ॥ ७ ॥ अतोविश्वमृषात्वाययुक्तंसत्यविशेषणम् ॥ दृष्टान्तेमृत्तिकेत्येव
 सत्यमित्युक्तमित्यतः ॥ ८ ॥ दार्ष्टान्तिकेप्यधिष्ठानेयुक्तंसत्यविशेषणम् ॥ भेदहेतो
 र्मृषात्वेनभेदोऽपिचमृषाभवेत् ॥ दुःखीजीवःकथंब्रह्मेतिचेद्विष्णुर्यथातव ॥ ९ ॥
 वृन्दासीतावियोगाभ्यांदुःखित्वंश्रूयतेबहु ॥ तन्मिथ्याचेदिदंमिथ्याकुतो न भविता
 वद ॥ अनयैवदिशाविज्ञःकर्तृत्वादिविचारयेत् ॥ ३१० ॥ अन्तर्नियन्तासर्वेशःकथं
 जीवोभवेदिति ॥ नाशंक्यंनिष्प्रदेशान्तःस्थितेर्नियमनस्यच ॥ ११ ॥ असंभ-
 वादतोजीवोपाधेरन्तर्नियामकः ॥ आकाशान्तर्नियंतृत्वंकार्यत्वात्सम्भवेद्यथा ॥ १२ ॥

अ०

सा०

॥१७॥

घटेमृत्तद्वदत्रापिनर्जीवेकार्यतानहि ॥ कार्यत्वेनास्तिकमतप्रविष्टस्त्वंविभासिमे ॥१३॥
 प्रच्छन्नबौद्धादितिचवृथालोकान्विनिन्दसि ॥ अतोजीवेशयोर्भेदेनकश्चिद्वेतुरस्तिहि ॥
 ॥ १४ ॥ जडानामीशभेदश्चेत्सर्वज्ञानंनसिध्यति ॥ सत्यंभिदेतिवाक्यंतुनिर्मूलं-
 धूर्तकल्पितम् ॥ ३१५ ॥ लब्धं चेदपिकुत्रापिनास्माकंकापिचक्षतिः ॥ ब्रह्मैवसत्य-
 शब्दार्थःसत्यंज्ञानमितिश्रुतेः ॥ १६ ॥ तदभेदोभिदायाश्चसर्वब्रह्मेतिवद्वेत् ॥ ईश्व-
 रोऽहमहंभोगीसिद्धोऽहंबलवान्सुखी ॥ १७ ॥ इत्यादिवचनैःस्मार्तानामुरान्मन्यतेऽ-
 धमः ॥ ईश्वरोऽहमितिप्रज्ञावतामासुरतायदि ॥ १८ ॥ जीवंवास्तवभोक्तरंमन्वानस्या-
 पितद्वेत् ॥ ईश्वरोहमितिप्रज्ञावतीशेऽपितदापतेत् ॥ १९ ॥ ईशस्ययुक्तंजीवानाम-
 युक्तंतत्कथंनुतत् ॥ जीवेश्वरैक्यमेतावदुक्तंकिंनश्रुतंत्वया ॥ २० ॥ लौकिकेश्वरता-
 हन्तानिषेद्धुंवचनंहितत् ॥ २१ ॥ त्वामात्मानंपरमत्वापरमात्मानमेवच ॥ आत्मा-
 पुनर्बहिर्मृग्यअहोऽज्ञजनताज्ञता ॥ इत्थंब्रह्मापीशभेदंमन्वानंधिक्करोतिहि ॥ २२ ॥

॥१७॥

यंसर्वाणिचनामानिबोधयन्तीतिमध्वकः॥ स्वीकृत्यनानाशक्तित्वंस्वीकरोतिहिशब्दके-
 ॥ २३ ॥ ईशसर्वात्मतायान्तुकस्माद्वेषोनविद्महे ॥ आनन्दमात्रावयवोऽनवद्यगुण-
 सागरः ॥ २४ ॥ स्वगतेनचभेदेनवर्जितःपरमेश्वरः ॥ ब्रह्मावायुश्चतस्यैवप्रतिबिंबौ-
 पुमाकृती ॥ २५ ॥ स्मापियोषिदाकारःप्रतिबिंबोहरेरिति ॥ तारतम्यप्रक्रियायाम्बु-
 बन्मध्वोऽत्रपृच्छयते ॥ २६ ॥ आनन्दावयवत्वेतुकथंनोनाशिताभवेत् ॥ यद्यत्सा-
 वयवंवस्तुतत्तन्नाशीतिनिर्णयात् ॥ २७ ॥ नोचेन्नित्यत्वमस्माकंकोनिवारयितुंक्षमः॥
 अस्मन्नित्यत्वमिष्टंचेत्किमीशेनकृतंतव ॥ २८ ॥ किंचस्वगतभेदेनवर्जितत्वंतुदुःश-
 कम् ॥ अभेदोऽवयवानांचाथवावयवशून्यता ॥ २९ ॥ कोऽर्थःस्वमतभेदेनवर्जितत्व-
 स्यतेमते ॥ आद्येहस्तक्रियापादेनेत्रेपादक्रियातथा ॥ ३३० ॥ एवंसर्वक्रियाकर्ताप्रत्येकाव-
 यवोभवेत् ॥ तदनेकत्वकृप्तिस्तुव्यर्थास्यान्मध्वबुद्धिमन् ॥ ३१ ॥ यथास्यापानयो-
 रैक्यंदिवसान्धपतत्रिषु ॥ हस्तत्वादिस्वरूपेणभेदश्चेत्केनभिन्नता ॥ ३२ ॥ आ-

अ०

॥१८॥

नन्दत्वेनचेलोकेपार्थिवत्वेनभिन्नता ॥ नदृष्टातःकोविशेषोविष्णोःस्वाभेदसंश्रये ॥
 ॥ ३३ ॥ अथावयवशून्यत्वेप्रतिज्ञाहानिमाश्रय ॥ ब्रह्मावायूरमाचेतिप्रतिबिंबाइति-
 ब्रुवन् ॥ ३४ ॥ वदतुक्त्वयादृष्टःप्रतिबिंबोऽयमीदृशः ॥ बिंबानुरूपतादृष्टातर्ह्येवप्र-
 तिबिम्बता ॥ ३५ ॥ वचनानांबलाच्चेत्किंयूपआदित्यतामियात् ॥ यावत्स्या-
 द्विम्बसान्निध्यन्तावत्तुप्रतिबिम्बकः ॥ ३६ ॥ प्रतिक्षणव्यापृतानाम्ब्रह्मादीनांप्रति-
 क्षणम् ॥ विष्णुविश्लेषतोनाशःप्रतिक्षणमहोभवेत् ॥ ३७ ॥ व्यापकत्वान्नविश्लेषइति-
 चेदिहदर्पणे ॥ प्रत्तिबिम्बस्त्वयाकेनहेतुनाविनिवार्यते ॥ ३८ ॥ मुक्तावप्येवमेवैते-
 ब्रह्माद्यास्तारतम्यतः ॥ तिष्ठंतितवसिद्धान्तेमुक्त्याकिन्तैःसमर्जितम् ॥ ३९ ॥ दुःख-
 हेतौतारतम्येकथंतेसुखभागिनः ॥ निष्कामत्वान्मुक्त्यवस्थानतेषांदुःखकारणम् ॥
 ॥ ४० ॥ इतिचेत्प्राङ्मुक्तितस्तेस्युस्तुल्याअस्मदादिभिः ॥ मुक्तावदुःखहेतुत्वात्तार-
 तम्यंवृथेष्यते ॥ ४१ ॥ सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टंब्रह्मस्थूलचिदचिद्विशिष्टंब्रह्मजगत् ॥

सा०

॥१८॥

सूक्ष्मचिदचितोर्ब्रह्मशरीरत्वाद्ब्रह्माभेदोवास्तवः ॥ ३४२ ॥ इत्थंस्थूलयोरपिब्रह्माभे-
 दः । अणुश्चिद्रूपोजीवः ॥ ब्रह्मशरीरत्वाद्ब्रह्माभिन्नःस्वरूपस्वभाववैलक्षण्याद्विन्नाश्वैते
 इतिरामानुजःप्राहतत्रैतच्चविचार्यते ॥ सर्वज्ञचितासूक्ष्मेचिदचितौअभिन्नेइतिवदताऽ
 चिच्छब्दश्चिच्छब्दोवाकथंप्रयुज्यतेचिदभेदेऽचित्त्वाभावादचिदभेदेचित्त्वाभावाच्च ॥
 प्रकाशतमसोरिवाभेदासम्भवाच्च ॥ अभेदेऽपिकारणत्वासम्भवात् तथाहि
 सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टं ब्रह्मजगत्कारणमिति वदता सूक्ष्म चिदचितोर्जगत्कारणतावच्छे-
 दकत्वमंगीकृतंतत्रप्राथमिकमहत्तत्त्वपरिणामेसूक्ष्मत्वापगमात्कारणतावच्छेदकरूपा
 भावात्कारणाभावादुत्तरपरिणामोनस्यात् ॥ चिदचिदनुवृत्तिवत्सूक्ष्मत्वस्याप्यनु-
 वृत्तावुत्तरोत्तरकार्येस्थूलत्वासम्भवात्स्थूलचिदचिदात्मजगदित्युक्तिर्नसंगच्छेत ॥
 तत्रस्थूलत्वासम्भवात् ॥ नचापेक्षिकंसूक्ष्मत्वंस्थूलत्वंचसमादायोत्तरोत्तरकारणता-
 निर्वोढुंशक्याचरमकार्येब्रह्मत्वासम्भवात्सर्वब्रह्मेतिवाक्यविरोधः ॥ निरपेक्षसू-

अ०

॥१९॥

क्षमत्वेनसापेक्षसूक्ष्मत्वस्यविरोधात्तत्सामानाधिकरण्येनतदुत्पत्तेरसम्भवात् ॥ किं-
 चसापेक्षसूक्ष्मत्वस्यापिकार्यत्वान्निरपेक्षसूक्ष्मत्वानुप्रवेशस्यतत्रासम्भवात्सापेक्षसू-
 क्ष्मत्वोत्पत्तिरेव न स्यात् ॥ तदभावेचतत्सामानाधिकरण्येनस्थूलत्वानुत्पत्तेर्जग-
 दनुपपन्नं स्यात् ॥ किंचावयवोपचयंविनाप्राग्विद्यमानैरेवावयवैःस्थूलत्वासम्भ-
 वात्स्वकारणावयवातिरिक्तावयवासम्भवाज्जगदनुपपन्नमेव ॥ किंचचिज्जडब्र-
 ह्मवादिमतेऽचिदंशस्यैवपरिणामाज्जगत्कारणत्वंछत्रिन्यायेनसमुदायेऔपचारिकमा-
 पतेत् ॥ आपन्नेचमुख्यकारणत्वंप्रकृतिशब्दवाच्येऽचिदंशेएवपर्यवसन्नम् ॥
 पर्यवसन्नेचसांख्यमतादविशेषःअविशेषेचईक्षणाद्यसंभवाज्जगत्कारणत्वानुपपत्तिः ॥
 अनुपपन्नेचछत्रिन्यायेनाप्युपचाराभावाद्ब्रह्मत्वासंभवः ॥ यदिशक्तित्वार्थंभिन्नांसत्तां-
 नांगीकरोषितर्हिप्रकृतिर्ब्रह्मशक्तिरिति वदता ब्रह्मत्वंचिदंशेएवांगीकृतंतत्रचिदभिन्नायाः
 शक्तेरचित्त्वासंभवादचितःस्तंभकुंभादिवच्छक्तित्वासंभवात्केवलचिद्रूपत्वेस्वस्यस्वश-

सा०

॥१९॥

कित्वायोगाच्चानिर्वचनीयामायेयमेवेतिस्वस्यापिमायावादित्वादन्यान्यथार्थवक्तृ-
 न्विनिन्दन्कुतो न लज्जति भवान् ॥ किंच जीवोपाधेः स्थूलस्य सर्वब्रह्मेति वाक्यसम-
 न्वयाय मुख्याभेदमंगीकुर्वता स्थूलचिदचितोरप्यभेदमंगीकाराज्जीवब्रह्मैक्यं कुतो न स्वी-
 क्रियते स्वीकृते च नित्यमुक्तत्वादीश्वरस्य तदभेदाज्जीवस्यापि नित्यमुक्तत्वाद्ध्वं धमिथ्यात्वं-
 प्रसज्येत ॥ प्रसक्ते विश्वमिथ्यात्वं विना तदनुपपत्तिः ॥ अनुपपन्नत्वाद्द्विश्वमिथ्या-
 त्वांगीकारे स्वमतादत्यंतं प्रच्युतो भवान् ॥ किंच स्थूलचिदचितो ब्रह्माभेद इत्यत्र स्थूल-
 विशेषणं चिदंशे वाऽचिदंशे वोभयत्र वा समन्वियात् ॥ चिदंशे वोभयत्र वा न सम्भवति प-
 क्षद्वयेऽपि चिदंशे विकारापत्त्या जडत्वाज्जगदान्ध्यप्रसंगः ॥ अचिदंशे चेदप्यविकृतमूक्षम-
 चितो जीवस्येश्वरस्य वा विकृतस्थूलाभेदस्याध्यासं विनानुपपन्नत्वान्मुख्याभेदो दूरनिर-
 स्तः ॥ मूक्षमाचिदंशस्यापि विकारिणो विकृतचिदभेदो मुख्यो नुपपन्नः ॥ अनुपपन्ने-
 भेदेऽभेदे चानिर्वचनीयख्यातिः सुस्थिरा ॥ किंच सर्वाणि नामानि चेतनस्यैवाचेतनेषु

अ०

॥२०॥

देहादिषुगौणानीतिवदतोदाशरथिरित्यादौचेतनेऽपत्यत्वस्यजन्यत्वव्याप्यस्यानुपप-
 त्तिः ॥ तदुपपत्त्यर्थजन्यत्वांगीकारेनास्तिकमतप्रवेशः ॥ देहगतजन्यत्वंआत्मन्य-
 ध्यस्ययदिशब्दप्रवृत्तिस्तदागौणत्वंगलेपितम् ॥ चैत्रादिशब्दानांचैत्राद्यात्मन्येवमु-
 ख्यवृत्तिंस्वीकुर्वतोद्वितीयचैत्रशब्दार्थआत्मोतान्यः । अन्यश्चेत्चेतननामतानस्यात्र
 आत्माचेद्देवदत्तादिपर्यायतापत्तिः ॥ चैत्रदेहाद्युपलक्षितश्चेदत्रापिचैत्रदेहशब्दयोरात्म
 नैवार्थवत्त्वान्नदेहोपस्थितिः ॥ देहशब्दस्यदेहेएववृत्त्यंगीकारेपिदेहत्वेनयावद्देहानामु
 पलक्षणत्वेनपुनःपर्यायतापत्तिःचैत्रशब्दवैयर्थ्यापत्तिश्च ॥ चैत्रोहंजानामीतिप्रती-
 त्यादेहात्मनोरभेदांगीकारप्रयासोनिष्फलःचैत्राहंशब्दयोरात्मनैकाग्र्यात् ॥ देहवा-
 चित्वेत्वभेदद्वाराशब्दप्रवृत्तेर्गौणता ॥ परिणाम्यपरिणामिनोर्वास्तवाभेदासंभवादा-
 ध्यासिकःसःवास्तवाभेदांगीकारेदेहनाशेऽनात्मत्वप्रसंगात् ॥ चिदंशपरिशेषेपितस्य
 नात्मतास्यात् ॥ तवचिदचिदात्मवादित्वात् ॥ कस्यचिज्जडांशस्यपरिशेषेपिआंशि-

सा०

॥२०॥

कनाशस्यदुर्वारित्वात् ॥ यस्मिन्देशेदेहःपतेत्तत्रैवतिष्ठेद्यत्रघटस्तत्रमृद्वत् ॥ शुद्धचि-
 दंशस्यैवात्मतांगीकारेचैत्रोहंजानामित्यादिप्रतीतिसहस्रेणाप्यभेदोदुःसाधः ॥ चै-
 त्रोहंमरिष्यामीतिप्रतीत्याऽऽत्मनाशोप्यंगीकृतःस्यात् ॥ गतंतववैकुण्ठममन-
 मुपासनाफलम् ॥ ननुशरीरशरीरिणोःस्वरूपस्वभाववैलक्षण्याद्भेदोपितेनभवे-
 लोकान्तरगमनमितिचेन्न ॥ भेदाभेदयोरन्यतरस्यावास्तवत्वापत्तेः ॥ वास्तवत्वे-
 न्यतरबुद्धिरन्यतरबुद्धिंप्रतिबन्धीयात् ॥ अप्रतिबन्धकत्वेसर्वत्रसर्वबुद्धिप्रसंगः ॥
 यथाशरीरशरीरिणोर्भेदेसत्यप्यभेदमंगीकरोषितथाघटपटयोरप्यभेदेकिंप्रतिबंधकंतव-
 भवेत् ॥ यथाप्रतीतितदंगीकारइतिचेत्किमयुक्तास्यान्मेरुःसर्षपइतिप्रतीतिः ॥ किंच
 भेदाभेदयोःप्रतियोग्यभावरूपयोःसामानाधिकरण्येघटघटाभावयोरपिसामानाधिक-
 रण्यंस्यात् ॥ किंचसर्वेशब्दाःप्रकृतिप्रत्यययोगेनाभिधायकतयाप्रसिद्धालोकेतत्त-
 द्वाच्यतयाप्रतीयमानतत्तत्संस्थानवद्वस्तुमुखेनतदभिमानिजीवतदंतर्यामिपर्यंतसंघा-

अ०

॥२१॥

तस्यवाचकाइत्यपिवदताशब्दशक्तिपर्याप्तिः किं देहजीवपरमात्मसमुदाये उत प्रत्येकस्मिन्
 अथवाऽन्यतमे अथवा अन्यतमेष्वेकस्मिन् एकस्मिन्नपि किं देहे उत जीवेऽथांतर्यामिणि ॥
 आद्येतत्तद्वाच्यतयेत्यसंगतं आद्यपक्षत्रयेतत्तत्संस्थानवद्वस्तुमुखेनेत्यसंगतम् ॥ चतुर्थे
 शक्यतावच्छेदकाभाववद्वाचकत्वापत्तिः ॥ चित्रमेतदन्यशक्त्यान्यप्रतीतिरिति ॥
 परमात्मवाचित्वे देहजीवयोः शब्दादप्रतीत्यापत्तिः देहजीवान्यतरवाचकत्वपक्षेऽपि स्वेत-
 रान्यतरप्रतीत्यनापत्तिः ॥ देहादीनां प्रकारत्वे कृष्णश्चैत्रइत्यादौ एकदेशान्वयापत्तिः ॥
 जीवः संसारीत्यत्र जीवशब्दस्य जीवान्तर्यामिवाचकत्वेन परमात्मनिसंसारित्वप्रतीत्याप-
 त्तिः ॥ अन्यथा एकदेशान्वयापत्तिरुक्तैव ॥ जीवशब्देऽन्तर्यामिबिनिर्मोकेण शक्त्यंगी-
 कारे सर्वशब्दाः परमात्मवाचका इति प्रतिज्ञाहानिः ॥ लक्षणापक्षे त्वनन्तस्थललक्षणा-
 पेक्षया परमात्मनि शक्तित्याग एव युक्तः ॥ अतश्चैत्रादिशब्दानां देह एव जीवशब्दस्य भो-
 कृचैतन्य एव घटादिशब्दानां तत्तत्संस्थाने एव परमात्मादिशब्दानां परमात्मन्येव शक्ति-

सा०

॥२१॥

युक्ता । किञ्च जीवस्य ब्रह्मशरीरतया ब्रह्मात्मत्वं वदता तत्त्वमसीत्यत्र तत्पदं निरस्तं समस्त-
 दोषमनवधिकातिशया संख्येयकल्याणगुणास्पदं जगदुदयविभवलयलीलं ब्रह्म प्रतिपा-
 दयति ॥ समानाधिकरणत्वं पदं चाचिद्विशिष्टं जीवशरीरं ब्रह्मा चष्टे इति पदद्वयार्थनिर्णय-
 प्रकारद्वयविशिष्टैकपरत्वात् सामानाधिकरण्यस्येति जीवान्तर्यामिब्रह्मणो जगत्कारणब्र-
 ह्माभेदः कथितस्तन्मन्दप्रज्ञरमणीयम् ॥ त्वंपदस्य जीवान्तर्यामिवाचकत्वाभावात् ॥
 अन्यथा त्वं मूर्ख इत्यादौ ब्रह्मणो मूर्खत्वापत्तेः ॥ अन्तर्यामिणः सम्बोध्यत्वाभावादसि-
 पदासंगत्यापत्तेः ॥ श्वेतकेतुजीवस्यैव सम्बोध्यत्वात् ॥ किञ्च शरीरशरीरिणोरभेदवा-
 दिनः किं प्रतिबन्धकं तत्त्वमसीत्यत्रैव जीवब्रह्मैक्यबोधे ॥ किञ्च निरवयवचिद्रूपस्य जीव-
 स्यान्तःप्रदेशासम्भवात् तदन्तर्यामित्वं ब्रह्मणो न संगच्छते ॥ प्रदेशवत्येव पदार्थान्तरप्र-
 वेशसम्भवात् ॥ अन्तर्यामित्वेऽपि न जीवशरीरत्वं ब्रह्मणः ॥ यथानमणिशरीरत्वं माला-
 सूत्रस्य ॥ किञ्च तत्त्वमसीत्युपदेशवाक्यं उपदेशो ह्यज्ञाननिवृत्तये भवति नाज्ञानं ब्रह्मणि

अ०

॥२२॥

त्वयाभ्युपगम्यतेयेनायमुपदेशःसफलीक्रियेत ॥ नापिजीवेभावरूपमज्ञानमंगीक्रिय-
 तिनाभावरूपमज्ञानंसंभवतिज्ञानवतिज्ञानाभावायोगात् ॥ नचोत्पन्नज्ञानवत्त्वेनाभाव
 उपपादयितुंशक्यः ॥ नहिज्ञानरूपआत्माज्ञानान्तरमपेक्षेतविषयंप्रकाशयितुंयथा
 नदीपोदीपान्तरम् ॥ यदिस्वरूपज्ञानस्यदीपस्यवाविषयप्रकाशनसामर्थ्याभावःतर्हि
 तन्नज्ञानंनापिदीपः ॥ किञ्चात्मसमवेतंज्ञानंज्ञानांतरसापेक्षंविषयप्रकाशनाक्षमंवाज्ञा-
 नत्वादात्मज्ञानवदित्यनुमानेनानवस्थाजगदांध्ययोःप्रसंगात् ॥ विषयप्रकाशक्षमत्वे-
 नज्ञानांतरापेक्षाज्ञानांतरापेक्षत्वेविषयप्रकाशाक्षमत्वमित्यन्योन्यविरोधाज्ज्ञानरूपत्वं
 ज्ञानवत्त्वंचनसिध्येत्तस्माद्भावरूपमज्ञानंज्ञानसामान्याविरोधिप्रमाबाध्यंस्वकार्यपरी-
 क्षाबाध्यंवाजीवेस्तीतिभवतेष्टव्यम् ॥ तस्यैवतत्त्वमसीत्युपदेशः ॥ तदैवतत्त्वावेदक
 वेदांतशास्त्रसाफल्यम् ॥ नह्यज्ञाननिवृत्तिमंतरेणभूतार्थवेदनस्यकिञ्चित्प्रयोजनंसंभ-
 वति ॥ किञ्चचिद्रूपाणांजीवात्मनामसंकुचितापरिच्छिन्ननिर्मलज्ञानरूपाणामनादि-

सा०

॥२२॥

कर्मरूपाविद्यावेष्टितानांतत्तत्कर्मानुरूपज्ञानसंकोचविकासौ इत्युक्तं तत्र स्वरूपभूतज्ञाने
 ऽसंकुचितापरिच्छिन्नेति विशेषणाभ्यां विभुत्वं नित्यत्वं चांगीकृतं तच्च आराग्रमात्रः पुरुष—
 एषो णुरात्मा चेत्सावेदितव्यः बालाग्रशतभागस्येत्यादि श्रुतिभिरणुजीवांगीकारेण विरु-
 द्ध्यते ॥ न ह्यणुर्जीवो ऽसंकुचितापरिच्छिन्नज्ञानरूपो भवितुं युक्तः ॥ किंच यदविद्यायाः
 कर्मरूपत्वमुच्यते तदपि न युज्यते ॥ न हि शक्तिसाक्षात्कारस्य श्रुत्यावरककर्मनाशक-
 त्वं युज्यते ॥ अप्रायश्चित्तत्वात् ॥ तदंगीकारेऽपि न यावज्ज्ञानं संभवति येन यावदविद्या-
 नाशः स्यात् ॥ पदार्थानामानंत्यात् ॥ अनिमोक्षप्रसंगः ॥ नापि ज्ञानसंकोचविकासावु-
 पपद्येते ॥ परिणामित्वेन जडत्वप्रसंगात् ॥ किञ्च मायांतु प्रकृतिं विद्यादजामेकामित्या-
 दिनामायाप्रकृत्यजाशब्दवाच्यस्य परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयत इति श्रुत्या शक्तित्वमंगी-
 कृत्यापि ब्रह्मशरीरत्वमुच्यते ॥ तदसत् ॥ न हि वन्निह शक्तेर्वन्निह शरीरत्वं दृष्टम् ॥ अ-
 स्तु वा शरीरं तथापि ब्रह्मापि स्वशरीरभूतं प्रधानं तथा तथापरिणमय्य स्वस्वभावमजहदेव

अ०

॥२३॥

तत्रतत्रवर्तमानंसत्तांतांसंज्ञांलभतइत्युक्तंसंगच्छते ॥ ब्रह्मशरीरसूक्ष्माचिद्वाचक-
 प्रधानशब्दस्यब्रह्मण्येवमुख्यतयाप्रवृत्तत्वात्परिणामस्यापितत्रैवमुख्यतयाप्रतीत्याप-
 त्यास्वस्वभावमजहदित्युक्तंस्यात् ॥ नहिपरिणममानंकूटस्थमजडंवाद्दृष्टचरम् ॥
 स्वस्वभावमित्यत्रैकःस्वशब्दोधिकः ॥ अन्यत्रपरिणामांगीकारेपिकार्याणांस्वोपादाने
 एवाभेदान्नचिद्वस्तुनिब्रह्मणि ॥ ब्रह्मशरीरत्वाद्ब्रह्माभेदइतिचेच्छरीरंशरीरीचेतिवस्तुद्व-
 यंप्रकंवा ॥ आद्येवस्तुद्वयमभेदश्चेतिविरुद्धम् ॥ द्वितीयेचिदचिदीश्वररूपतत्त्वत्रयग-
 णनाप्रतिपक्षीभवेत् ॥ चिदचितोरीश्वरशरीरत्वात्तदभेदेनेश्वरैकतत्त्वापत्तेः ॥ किञ्चा
 नश्रन्नन्योअभिचाकशीतीतिमन्त्रवर्णादभोक्तुर्भोगोपाधिभूतशरीरकल्पनायाअयुक्त-
 त्वात् ॥ यस्यात्माशरीरमित्यादितूपासनार्थमितिमन्तव्यम् ॥ यत्तुरंगाचार्येणसर्व-
 स्यजगतोब्रह्मशरीरत्वाच्छरीरवाचकानांशरीरिण्येवमुख्यतयाप्रवृत्तिदर्शनात्सर्वस्वल्व-
 तिसामानाधिकरण्यनिर्देशोयुक्तइत्युक्तवाग्रेसूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टब्रह्मरूपकारणवाचि-

सा०

॥२३॥

ब्रह्मपदेन स्थूलचिदचिद्विशिष्टब्रह्मरूपकार्यवाचिसर्वपदस्य सामानाधिकरण्यं कार्यकार-
 णयोरभेदबोधकं मुख्यमेवोपपन्नतरमित्युक्तंतत्तुरंगहेषणं न तु मानुषभाषणम् ॥ कार्य
 कारणयोरभेदेशरीरवाचकानां शरीरिणि मुख्यप्रवृत्तिदर्शनहेतुकथनासामंजस्यात् ॥
 तादृशशब्दप्रवृत्त्यापि स्थूलचिदचिद्विशिष्टब्रह्मणः सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टब्रह्माभेदो बुद्धः
 स्यान्न तु कार्यप्रपञ्चस्य ब्रह्माभेदः सिध्येत् ॥ तच्छरीरत्वात्तदभेदइति चेत्कार्यकारणयोर-
 भेदबोधकमितिकथनं न युक्ततामर्हति । किञ्च स्थूलचिदचिद्विशिष्टब्रह्मण एव प्रपञ्चत्वादि
 त्युक्तंतत्र किन्नाम ब्रह्मत्वं सर्वज्ञचित्वं उत सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टतादृशचित्वं अथवा स्थूलत-
 द्विशिष्टतादृशचित्वम् ॥ आद्येन तस्य कार्यत्वं सिद्धत्वात् अविकारित्वात् ॥ द्वितीये
 स्थूलतद्विशिष्टेऽव्याप्तेः तृतीये सूक्ष्मतद्विशिष्टेऽव्याप्तेः ॥ किञ्च सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति
 लक्षणवाक्येन सूक्ष्मचिदचितोर्विशेषणतागम्यते येन तद्विशिष्टे ब्रह्मता त्वन्मता स्यात् ॥
 न हि शब्दादप्रतीयमानवैशिष्ट्यं वक्तुं शक्यम् ॥ विशिष्टे ब्रह्मत्वेऽपि कार्याविस्थायां ब्रह्म-

अ०

॥२४॥

विशेषणेचिदचिदंशेसूक्ष्मत्वाभावेनब्रह्मपदेनान्वयितावच्छेदकरूपेणानुपस्थितेःसर्वब्रह्मेतिवाक्यमनान्वितंतवभवेत् ॥ सुवर्णकुण्डलमित्यादौकुण्डलावस्थायामपिसुवर्णत्वस्यान्वयितावच्छेदकस्यसत्त्वादन्वयोपपत्तिः ॥ दुग्धंदधीत्यत्रदुग्धत्वोपलक्षितंद्रव्यंदुग्धशब्दार्थः ॥ इत्थंसूक्ष्मचिदचितोरुपलक्षणत्वेसर्वज्ञचैतन्यस्यैवकारणत्वाद्विकारापत्तिः ॥ यत्तुरंगाचार्यःजगद्ब्रह्मणोःशरीरशरीरिभावेद्देवावब्रह्मणोरूपेमूर्तंचामूर्तंचेतिश्रुतिमाहतदयुक्तम् ॥ ब्रह्मत्वसामानाधिकरण्येनमूर्तत्वामूर्तत्वयोर्विधानांद्रव्यस्यद्वेरूपेपूर्तिःसुरभिश्चेतिवाक्याद्रंध्रद्वैविध्यवद्ब्रह्मैद्वैविध्यापत्तेः ॥ नत्वन्यतरस्यमिथ्यात्वंत्वदिष्टंयेनैकमेवाद्वितीयमित्यविरुद्धंस्यात् ॥ यत्तुजडभागस्यमिथ्याभूतस्यसर्वशब्दार्थत्वेब्रह्मस्वरूपतादात्म्यासम्भवइत्युक्तंतत्र ॥ चोरस्थाणुन्यायेनतत्सम्भवात् ॥ यत्तुयावत्कृत्स्नंब्रह्मात्मकमितिवेदांतार्थज्ञानंसम्यङ्जायतेतावद्विशेषणेष्वेवमुख्यवृत्तिरितितत्तुच्छम् ॥ सम्यग्ज्ञानोत्तरंशक्तिग्रहस्तदुत्तरंसर्वब्रह्मेतिवाक्या-

सा०

॥२४॥

र्थबोधात्सम्यग्ज्ञानमित्यन्योन्याश्रयात् ॥ यत्तु जगद्व्यापारवर्जमिति बादराय-
 णसूत्रमवलंब्य मोक्षदशायामपि व्यापाराव्यापाराभ्यां जीवब्रह्मणोर्भेदं ब्रूते तत्र ॥ जग-
 द्व्यापारकर्तृतावच्छेदकं ब्रह्मत्वं न जविन्मुक्तत्वमिति तदर्थसंभवात् ॥ यत्तु सत्यसंकल्पा-
 दिगुणकतयाननिर्गुणं ब्रह्मेति तत्र ॥ जगत्सत्यत्वे एव तदुपपत्त्या तदभावात् तदभावः ॥
 यत्तु केवलवाक्यार्थज्ञानं न मोक्षोपायः सहसैव मोक्षप्रसंगात्किंतूपासनाकर्मसहितमिति
 तत्र ॥ वाक्यार्थज्ञानेनाज्ञानेन निवृत्ते मोक्षे किं प्रतिबंधकं भवेत् ॥ न हि वाक्याद्रज्ज्वधिगमे-
 सर्पभयनिवृत्तौ किंचित्प्रतिबंधकं दृष्टचरं ॥ देहात्मनोरभेदवादित्वान्नास्तिकाग्रेसरचक्रव-
 र्तिनश्च क्रीवतो मतमनादेयतरं । तस्मादेतन्मतं विहाय केवलकापिलप्रवेशेऽपि न निस्तारः ।
 तत्र जगत्कारणं प्रकृतिरिति स्थितं ॥ तत्र प्रकृतिशब्दस्य कारणवाचित्वात्स्वातिरिक्तकार्य-
 संभवात् स्वस्य स्वकारणत्वायोगात् स्वस्यान्यस्य वा कारणमिति विकल्पासहिष्णुत्वात् प्रकृ-
 तिशब्दोऽनुपपन्नः ॥ अप्रकृतौ जगत्कारणत्वमनुपपन्नमेव ॥ प्रधानशब्दवाच्यत्वमप्यप्रकृ-

अ०

॥२५॥

तेरेवस्यात् ॥ किंचगुणत्रयसाम्यावस्थायाःप्रकृतित्वांगीकाराद्विकृत्यवस्थायांप्रकृति-
 त्वाभावात्प्रकृतिविकृत्योरभेदइत्ययुक्तंस्यात्।कपालावस्थायांपिंडावस्थायाइवोत्तरो-
 त्तरपरिणामेपूर्वावस्थायानाशेपंचविंशतित्वंतत्त्वानामसमंजसंस्यात्॥माध्यमिकपरि-
 णामैःसंख्यापूर्तिश्चेद्भवेत्संख्यापूर्तिर्नतूपलभ्येरन्॥प्रकृतेःसावयवत्वेनयत्किंचिदवच्छे-
 देनयत्किञ्चित्परिणामेमहदादीनांप्रकृतिविकृतित्वं दुर्निरूपं।पूर्वावस्थामविनाशयैवोत्त-
 रकार्यांगीकारेऽयमेवविवर्त्तइत्यलंपल्लवीभावेनवाचां ॥ वितर्तपक्षेतुसर्वस्याध्यासिक-
 त्वेनाध्यस्तस्याधिष्ठानैकरस्येनैकरसेप्रमाणप्रमेयकार्यकारणादिव्यवहारस्यसुतरामनु-
 पपन्नत्वादनूपपन्नस्यजगतआत्मनःस्वप्रकाशस्यवार्चितायाअयुक्तत्वान्नैश्चित्यमेवविवे-
 कसिद्धंपरमब्रह्मनिष्ठांमन्यंतेब्रह्मवादिनः ॥ अध्यस्तस्यजगतोधिष्ठानातिरेकेणसत्त्वा-
 संभवादध्यासस्यात्मनोन्यत्रासंभवादेतदुभयविज्ञानेनात्मैकत्वविज्ञानेनित्यमुक्तत्वमि-
 त्यत्रश्रुतिस्मृतीरुदाहरामः ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि । संपश्यन्ब्रह्म-

सा ०

॥२५॥

परमंयातिनान्येनहेतुना ॥ यस्तुसर्वाणिभूतान्यात्मन्येवानुपश्यति । सर्वभूतेषुचा-
 त्मानंततो न विजुगुप्सते ॥ यस्मिन्सर्वाणिभूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः । तत्रकोमोहःकः
 शोकएकत्वमनुपश्यतः ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि । ईक्षतेयोगयुक्ता-
 त्मासर्वत्रसमदर्शनः ॥ योमांपश्यतिसर्वत्रसर्वचमयिपश्यति । तस्याहंनप्रणश्यामि
 सचमेनप्रणश्यति ॥ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि । संपश्यन्नात्मयाजीवै
 स्वाराज्यमधिगच्छतीति ॥ अध्यस्तस्यजगतोधिष्ठानसन्मात्रत्वेनजलंतरंगेणरज्जुर्भु-
 जंगेनसूर्यकिरणाःकुरंगजलेनेवनस्पृश्यतेअधिष्ठानसन्मात्रआत्माजगता ॥ अतएवा-
 संगोद्वयंपुरुषइतिश्रुतिः ॥ नित्यासंगत्वेननित्यमुक्तेपरमात्मनिजीवन्मुक्तिविदेहमुक्तीभ्र-
 मः सचज्ञानपरिपाकतारतम्येनविभातितच्चज्ञानंप्रमाणप्रमेयादिव्यवहारासंभवादध्य-
 स्तत्वेनाध्यस्तस्याविद्यामयत्वेनाविद्यायाःस्वप्रकाशचिदेकरसेऽहमितिप्रथमानेनावृते-
 ऽसंभवात्स्वातिरिक्तस्यकस्यचिदप्यसंभवादहमेवाहमितिसहजविश्वांतिः ॥ तत्साध-

अ०

॥२६॥

नंचनिखिलवेदबीजस्ययावद्वाक्प्रपंचसारस्यतारस्यार्थविचारः यद्विचारेणयावंतोवेदा-
 विचारिताभवंतियदध्ययनेनाधीताभवंतियज्जपेनजप्ताभवंतियेनप्राणवंतोभवंतियद-
 नुसंधानेनयतयौतेमुक्ताभवंतियज्जपमात्रेणब्रह्मलोकमारोहंतियदुपासनयासर्वेप्युपा-
 सिताभवंतियन्माहात्म्यवर्णनेशेषप्रभृतयोविकुंठिताभवंतियदर्थविचारेणबुद्धिमन्तो
 मुक्तास्तिष्ठन्ति ॥ तदर्थस्तु अखंडैकरसंब्रह्मैव ॥ तत्रप्रणवस्यचत्वारिपदानिताएव
 मात्राउच्यंतेतत्रप्रथममात्रायाविश्वविराट्शब्दवाच्योनिखिलःस्थूलप्रपंचस्तद्रूपाचा-
 र्थः ॥ द्वितीयमात्रायास्तैजसहिरण्यगर्भशब्दवाच्यःस्वाप्नःसूक्ष्मःप्रपंचोद्रष्टाचार्यः ॥
 तृतीयमात्रायाअव्याकृतशब्दवाच्यमूलाविद्यातदनुभविताचार्यः ॥ अर्धमात्रारूप-
 स्योकारस्यनांतःप्रज्ञमित्यादिनिषिद्धसकलविशेषमहमितिसामान्यतःप्रथमानमनुभ-
 वमात्रंतुरीयमर्थः ॥ अनुभूयमानस्यांतःप्रज्ञत्वादेर्निषेधेप्यात्मानुभवस्यनिषेधायो-
 गात् ॥ तत्रस्थूलप्रपंचस्यप्रथममात्रार्थस्यद्वितीयमात्रार्थेसूक्ष्मेप्रातिभासिकेऽभेदेना-

सा०

॥२६॥

न्वयःतस्यद्रष्टापिविश्वःसूक्ष्मद्रष्टरितैजसेऽभेदेनान्वेति ॥ सूक्ष्मस्यप्रातिभासिकस्य
 सौषुप्तेमूलाज्ञानेऽभेदान्वयःतैजसस्यापिमूलाविद्यानुभवितरिप्राज्ञेऽभेदेन ॥ सौषुप्त-
 मूलाविद्यायाश्चनान्तः प्रज्ञमित्यादिलक्षितेतुरीयेबाधसामानाधिकरण्येनतत्रैवप्राज्ञस्य
 मुख्यसामानाधिकरण्येन ॥ स्थूलस्यस्वाप्नाभेदेनप्रातिभासिकत्वापादनेनप्रातिभा-
 सिकस्याविद्यामयत्वेनाविद्यायाःएकरसेब्रह्मणिकथमप्यसंभवादसंभवाविद्यस्वप्रकाश-
 तुरीयाभेदेनावस्थात्रयानुभवितुरसंगनित्यमुक्तत्वमितिविशिष्टवाक्यार्थः ॥ त्रयआ-
 वसथास्त्रयःस्वप्नाःअयमात्माब्रह्मसर्वानुभूःअसंगोह्ययंपुरुषइत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ अ-
 वच्छेदकोपाधाववच्छिन्नेचैतन्येचखंडशःशक्त्यंगीकारात्पृथगन्वयेपिनक्षतिः ॥ भाग
 त्यागलक्षणयाऽवच्छिन्नत्वांशपरित्यागेनशुद्धचिदंशस्यापितुर्यान्वयोनविरुध्यते ॥
 स्वकार्यपरीक्षयाऽविद्यायानष्टत्वादविद्याकार्याणांपूर्वमेवबाधितत्वात्स्वयंप्रकाशसच्चि-
 दानंदसामान्येतुरीयेऽदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचिंत्यमव्यपदेश्यमेकात्मप्रत्यय-

अ०

॥२७॥

सारमितिलक्षितेबुद्धेरप्रवेशात्सर्वचिंतांपरिहायतूष्णीमवस्थानंवाक्यार्थबोधस्वरूपंफलं च ॥ ननुअदृष्टमित्यादिविशेषणैरुक्तेपि वृत्तिव्याप्त्यभावेएकात्मप्रत्ययसारमिति विशेषणेनावश्यकोवृत्तिव्याप्त्यंगीकारः ॥ अतएवाविद्याबाधोपियुक्तःइतिचेन्न ॥ सूर्यकिरणेषुमृगजलवदध्यस्तयाबुद्ध्याधिष्ठानआत्मानविषयीकर्तुंशक्यते ॥ यथासूर्यकिरणाःस्वाध्यस्तजलैर्नशीतलीक्रियन्तेभिन्नसत्ताकत्वात् ॥ अतएवप्रतिबिम्बाभासवादौनिराकृतौ ॥ नहिमृगजलेसूर्यप्रतिबिंबआभासोवासंभवति ॥ ननुअध्यस्तस्याप्याकाशनीलिम्नःप्रतिबिंबदर्शनाद्भिन्नसत्तायामपिबुद्धौवास्तवसतोप्यात्मनःप्रतिबिंबाभासौसंभवेतामितिचेन्न ॥ आकाशनीलिम्नःसोपाधिकभ्रमत्वेनाप्रलयमनिवृत्तेर्व्यावहारिकतुल्यत्वेनव्यावहारिकत्वेनैववासमसत्ताकत्वेनप्रतिबिंबःअतएवनमृगजलेतत्प्रतिबिंबोदृष्टः ॥ ननुवृत्तिव्याप्त्यनंगीकारेऽविद्याबाधोनुपपन्नइतिचेन्न ॥ यत्रविषयविषयिभावोवास्तवस्स्यात्तत्रविषययाथार्थ्यज्ञानेनाविद्यायायापनंयुक्तंयत्रतुवि-

सा०

॥२७॥

षयविषयिभावोऽविद्ययाकल्पितस्तत्रविषयत्वासंभवादविद्यायाःस्वकार्यासंभवदर्शने-
 नैवनाशइत्यभ्युपगंतव्यं ॥ अतएवान्यदेवतद्विदितादथोअविदितादधीतिश्रुत्यावि-
 द्याविद्याविषयत्वंनिरस्तंसंगच्छते ॥ यदिहिकार्येनामकिंचिदुपपन्नंभवेत्तदातत्कार-
 णाभ्युपगमोपिसुतरामुपपन्नोभवेत् यदातुकार्यमधिष्ठानमंतरेणनप्रतिभातिस्वतश्चस्व-
 रूपंनकिंचिद्विदितस्यकार्यत्वासंभवेनकारणाभ्युपगमस्यानवकाशात्कार्यकारणबु-
 द्धचनुदयएवाविद्यानाशःकार्यसहितइत्युच्यते।यथायदग्नेरोहितंरूपंतेजसस्तद्रूपंयच्छु-
 कलंतदपांयत्कृष्णंतदन्नस्यतदपागादग्नेरग्नित्वंइत्यत्राग्निपरीक्षायामग्नेरसंभवादग्न्या-
 पादकाविद्यानाशस्तथाकार्यमात्रेसत्ताप्रकाशयोर्ब्रह्ममात्रत्वेऽसदप्रकाशस्यशशशृंगतु-
 ल्यस्यकार्यस्यआपादकाऽविद्यानाशः ॥ अविद्याऽसंभवएवाविद्यानाशउच्यते ॥ अ-
 तएवअविद्यास्तीत्यविद्यायामेवास्तित्वप्रकल्पनमितिसुरेश्वराः ॥ अविद्याकार्येसत्ये-
 वाविद्याकल्पनमितितदर्थः ॥ एतावताऽविद्यानाशार्थवृत्तिव्याप्त्यंगीकारोनिष्फलः

अ०

॥२८॥

अंगीकृतायामप्यसंभवस्तस्याइतिफलितं ॥ अप्रमेयंपरंध्रुवमिति श्रुतेः ॥ मानंप्रबोधयं
 तंबोधमानेनयेबुभुत्संतं । एधोभिरेवदहनंदग्धुवांच्छंतितेमहात्मानइत्याचार्याः ॥
 यतोवाचोनिवर्ततइतिश्रुतिव्याख्यावसरेस्वस्मिन्स्वप्रवेशायोगादित्यानंदगिरयः ॥
 किञ्चब्रह्मणस्तुरीयस्यनिराकारत्वाद्वुद्धिप्रत्यक्त्वाच्चबुद्धेर्ब्रह्माकारत्वंनामाकारपरित्याग
 एवपर्यवस्यतिसाचनवृत्तिःकुतस्तरांवृत्तिव्याप्तिः ॥ ननुतथात्वेब्रह्मबोधोनस्यादिति
 चेन्न ॥ स्वयंबोधरूपस्यनबोधान्तराकांक्षाकिन्तुबोधयोगेनभासमानेषुबोधभेदनि-
 रासेबोधःस्वमात्रोवतिष्ठते ॥ अतएववेदान्तवचनानिविषयविमुखीकरणार्थानीति
 भाष्यम् ॥ सतिभेदग्रहेविषयसांमुख्यस्यदुर्वारत्वान्निरस्तेचभेदेस्वमात्रत्वेनविषयसांमु-
 ख्यासम्भवात्प्रत्यग्विश्रांतिरार्थिकीतितात्पर्यम् ॥ अत्रतुविश्वतैजसयोःप्राज्ञेस्थूलसूक्ष्म-
 योःकारणेचाभेदमवगाह्यविशिष्टप्रणवार्थेतुरीयेऽवस्थात्रयभावाभावसाक्षिणस्वयमह-
 मात्मानिजमित्यादिशब्दितेऽभेदाकांक्षावत्तामालोक्यतत्संगमसमयेतेनतुरीयेणव्या-

सा०

॥२८॥

सातुरीयमेवभवतिबुद्धिःशब्दश्च॥ यथावन्हियन्त्रमपीप्रज्वलितवन्हिसंगमसमयेएवव-
 न्हिर्भवतिनस्वरूपेणतिष्ठतिनापिवन्हिव्याप्नोतिनाप्युत्थास्यति ॥ तथाचभाष्यम् ॥
 क्षीणेतुमकारेबीजभावक्षयादमात्रे ॐकारेगतिर्नविद्यतेक्वचिदित्यर्थःअमात्रोमात्रायस्य
 नास्ति सोमात्र ॐकारश्चतुर्थस्तुरीयात्मैवकेवलोभिधानाभिधेयरूपयोर्वाङ्मनसयोः
 क्षीणत्वादव्यवहार्यःप्रपंचोपशमः शिवोद्वैतःसंवृत्तःएवंयथोक्तविज्ञानवताप्रयुक्त ॐका-
 रस्त्रिमात्रस्त्रिपादआत्मैवसंविशत्यात्मनास्वेनैवस्वंपारमार्थिकमात्मानंयएवंवेद॥परमा-
 र्थदर्शिनान्ब्रह्मविदांतृतीयंबीजभावंदग्ध्वात्मानंप्रविष्टइतिनपुनर्जायतेतुरीयस्याबीज-
 त्वादनहिरज्जुसर्पविवेकेरज्ज्वांप्रविष्टःसर्पोबुद्धिसंस्कारात्पुनःपूर्ववत्तद्विवेकिनामुत्थास्य
 तिमन्दमध्यमधियांतुप्रतिपन्नसाधकभावानांसन्मार्गगामिनांसन्यासिनांमात्राणांपा-
 दानांचकलसामान्यविदांयथावदुपास्यमान ॐकारोब्रह्मप्रतिपत्तयेआलम्बनीभव-
 तीति ॥ मात्रात्रयस्यसविकल्पविश्वादिबोधनेनोपक्षीणत्वान्निर्विकल्पसमस्तोकारस्या

अ०

॥२९॥

मात्रस्याव्यवहार्यप्रपंचोपशमाद्वयार्थेतुरीयेजाग्रतः स्वप्नाभेदेन मिथ्यात्वे तस्य सौषुप्ते
 बीजेऽज्ञानेऽभेदेनाविद्यामात्रत्वे ज्ञाते ते ते नैवाविद्यादाहे समावेशः अविद्यादाहे सत्येवाधि-
 ष्ठानसाक्षात्कारात् ॥ ये तु अधिष्ठानसाक्षात्कारोत्तरमविद्यानाशमिच्छन्ति तेषां
 सत्यावरणे साक्षात्कारसंभवः ॥ आवरणसाक्षात्कारयोः समकालिकत्वासम्भवात् ॥
 यत्साक्षादपरोक्षादिति श्रुतेर्नित्यापरोक्षआत्मानस्वसाक्षात्कारे वृत्तिमभिलषति किंतु स्वा-
 द्यस्तनिरासमात्रं मोक्षाय ॥ रज्जुरिव सर्पादिभिर्विकल्प्यमाना स्थानत्रय आत्मैक एवां-
 तः प्रज्ञादित्वेन विकल्प्यते यदा तदांतः प्रज्ञादित्वप्रतिषेधविज्ञानप्रमाणव्यापारसमकाल-
 मेवात्मन्यनर्थप्रपंचनिवृत्तिलक्षणं परिसमाप्तमिति तुरीयाधिगमे प्रमाणांतरं साधनांतरं
 वानमृग्यम् ॥ रज्जुसर्पविवेकसमकालइवरज्ज्वांसर्पनिवृत्तिफले सति रज्ज्वधिगमस्य त्या-
 दिना ॥ तस्मात्प्रतिषेधविज्ञानप्रमाणव्यापारसमकालैवात्मन्यध्यारोपितांतः प्रज्ञत्वाद्य-
 नर्थनिवृत्तिरितिसिद्धमित्यन्तेन भाष्येण नांतः प्रज्ञमिति श्रुतिव्याख्यानपरेण स्पष्टीकृतं ॥

सा०

॥२९॥

रज्जुसपत्स्थले यो ह्यविद्यानिवृत्त्युपायः स एव साक्षात्कारोपायः तुरीये तु अविद्यानिवृत्त्यु-
 पायस्य न साक्षात्कारोपायत्वं तस्यैव नित्यसिद्धसाक्षात्कारस्वरूपत्वात् ॥ परंतु अवि-
 द्यानिवृत्त्युपाये तरोपायानपेक्षत्वं तुल्यमिति दृष्टान्तसंगतिः ॥ ननु नित्यापरोक्षत्वे आव-
 रणासम्भवात् अविद्यासंभव इति चेन्न ॥ आवरणासंभवेऽप्यहमात्मानं न जानामीति प्र-
 तीत्यावरणाभिमानोत्पादकाऽविद्यासंभवात् ॥ सैव च यावद्विक्षेपहेतुः शास्त्रेण निव-
 र्तनीया ॥ अस्तु नाम शुक्तिरजतस्थले शुक्तित्वांशमाच्छादयंती रजतपरीक्षया बाध्या
 च ॥ अत्र तु विषयत्वासंभवान्निर्विभागे तथा विषयत्वमध्यस्यात्मानं कथं लभेयमिति यत-
 मानं प्रति विषयत्वं नास्तीत्येव बोधनीयं न त्वंगीकरणीयं नापि कश्चिदंश आच्छादनीयः सं-
 भवति निर्विशेषत्वात् ॥ न च ब्रह्मत्वमाच्छादितमिति वाच्यम् ॥ सर्वारोपाधिष्ठान-
 त्वमपेक्ष्य ब्रह्मशब्दप्रवृत्तेस्तस्य चाविद्यकत्वात् ॥ सिद्धमेतावताऽवस्थात्रयबाधेन तुरी-
 यविश्रांतिः प्रणवार्थविचारेणेति ॥ एकात्मप्रत्ययसारमित्यस्य तु एकः यावद्भेदः शून्यः

अ०

॥३०॥

आत्मप्रत्ययः आत्माभिन्नचित्प्रकाशः सारोयस्मिन्नित्यर्थः ॥ ननु एकजीववादे एकमुक्त्या सर्वमुक्तिप्रसंगाद्वंधमोक्षव्यवस्थानसिध्येदिति चेन्न ॥ इष्टापत्तेः । केन मुक्तेन जीवांतरं दृष्टमितितद्व्यवस्थागले पतिता स्यात् ॥ यानि शासर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसंयमी । यस्यां जाग्रति भूतानि सानि शापश्यतो मुनेरिति भगवता मुक्तेषु प्रपंचदर्शनाभावाभिधानात् न मुक्तेषु सा प्रसरति ॥ ननु जगद्व्यवस्थाऽभावे जीवन्मुक्तानां यथेष्टाचारप्रसंगः व्यवस्थायां च जगदुपपत्तिर्वक्तव्या उपपन्ने च जगति मोक्षानवकाशप्रसंग इति चेन्न ॥ जगद्व्यवस्थया संव्रस्तो जगदतीतपदवीमारुरुर्मुमुक्षुरध्यात्मशास्त्रे प्रवृत्तस्तत्राकर्त्रात्मानं निश्चित्य कथं जगद्व्यवस्थायां प्रवर्तेत यथा यथेष्टाचारश्च परिहर्तव्यो भवेत् ॥ ज्ञाननिष्ठो विरक्तो वामद्भक्तो वानपेक्षकः । सलिंगानाश्रमांस्त्यक्त्वा चरेदविधिगोचर इत्युद्धवं प्रति भगवदुक्तेर्मुमुक्षुदशायामेव यदा विध्यगोचरत्वं किमुक्तव्यं जीवन्मुक्तानाम् ॥ किञ्चाप्तकामानां नेच्छा संभवोऽस्ति येन यथेष्टाचार आपादनीयः ॥ नापि शास्त्रस्येच्छा स्तितदु-

सा०

॥३०॥

द्वेशेनविधेरदर्शनात् ॥ तवेच्छायास्त्वकिञ्चित्करत्वात् ॥ नापिज्ञानाज्ञानदशयोः
 प्रकृतिविकृतिभावोस्तियेनाज्ञानदशायांविहितानिकर्माणिज्ञानदशायामतिदिश्येरन्
 अकर्मत्वाज्ज्ञानदशायाः । नाप्यज्ञानेनाभिमतानिवर्णाश्रमादीनिज्ञानेप्यभिमत्यतथै-
 वाचरितव्यमिति नियमोस्तिनापिलोकनिन्दानिवृत्त्यर्थमिति वक्तुं शक्यं । अनात्मज्ञलो-
 कानांमूर्खेषुगणनात् ॥ अविद्यायामंतरेवर्तमानाःस्वयंधीराःपंडितमन्यमानाः॥ जंघ-
 न्यमानाःपरियंतिमूढाअंधेनैवनीयमानायथांधाइति श्रुतेस्तन्निंदायाअप्रयोजकत्वात् ॥
 आत्मज्ञेषुतुनिंदास्तुत्योरसंभवात् ॥ किंचसंसारदुःखसंत्रस्तस्यारवंडनिरतिशयसुख-
 लाभेतत्राखंडविश्रांतिरेवार्थिकीनसदाचारोनाचारोवातमाक्रमितुं शक्तः ॥ कदाचिद्वि-
 श्रांतिप्रतिबंधेपुनःपुनःप्रणवार्थविचारेणविश्वमिथ्यात्वंनिश्चित्यात्मविश्रांतिः संपाद-
 नीयाइत्यपि वक्तुमशक्यम् ॥ यथाहवसिष्ठः । चिद्वयोमैकांतनिष्ठत्वात्प्रयत्नेनविना-
 सुखम् । नवेत्तिशुद्धबोधात्मायःसविश्रांतउच्यते ॥ सर्वएवपरिक्षीणाःसंदेहायस्य

अ०

॥३१॥

वस्तुतः । सर्वार्थेषुविवेकेनसविश्रातःपरेपदे ॥ यस्यकस्मिंश्चिदप्यर्थेकचिद्रसिकता-
 स्तिनो । व्यवहारवतोप्यंतःसविश्रांतउदाहृतः ॥ यस्यसर्वेसमारंभाःकामसंकल्पव-
 र्जिताः । यथाप्राप्तंविहरतःसविश्रांतइतिस्मृतः ॥ अनिमीलितनेत्रस्ययस्यविश्वंप्रली-
 यते । सक्षीवःपरमार्थेनहाशेतेसुखमात्मवान् ॥ विनिगीर्यजगत्सर्वपरमांपूर्णतांगतः ।
 आतृप्तेरमृतंपीत्वाहाशेतेसुखमात्मवान्इत्यादि ॥ तत्रविदितवेद्यस्यात्मैकरसिकत्वेनप्र-
 पंचोपेक्षयाऽऽत्मविश्रांतिरेवस्वभावइतितात्पर्यम् ॥ नत्वाचाराभिनिवेशः । अतएव
 नैवतस्यकृतेनार्थइत्यादिभगवानपि । अज्ञाचारमेवप्रशंसतिज्ञानेसंदिहानआचारं-
 ब्रह्मज्ञानंच । परिनिष्ठितस्तुअसंदिग्धंबोधमेवपरीक्षते ॥ परिनिष्ठितत्वंचअनिकेतत्वकुसं-
 गशुभाशुभकर्मपरित्यागयथाप्राप्तसंतोषयथार्थगुणग्रहणपरदोषानक्षिणगुरुवचनानु-
 संधानप्रतिपालनाद्भवति ॥ सनिकेतेममत्वंदोषःकुसंगेचित्तक्षोभःकर्मणिकर्तृत्वाभि-
 मानःअसंतोषेइच्छावृद्धिःगुणाग्रहणेमात्सर्यदोषदर्शनेनीचत्वंगुरुवचनाननुसंधानेज्ञा-

सा०

॥३१॥

नविस्मृतिः ॥ अदृढप्रतिपत्तौ अनिकेतत्वादयो दृढप्रतिपत्तये भवंति । दृढप्रतिपत्तौ
 तु न किञ्चित्कर्तव्यम् ॥ कृतकृत्यस्थितिरेषा प्रत्यग्विश्रान्तिमेत्यशयनं यत् । व्युत्थाने
 सर्वस्मिन् समतारसिताचनीरसत्वं च ॥ वस्तुतस्तु न कर्मलिप्यते न रेन कर्मणालिप्यते पा-
 पकेन न कर्मणा वर्धते नोकनीयानित्यादि श्रुतिभिरात्मनः कर्मलेपाभावेऽप्यभिनिवेशमा-
 त्रमज्ञानां कर्मणि फले च । अतएव न कर्मणान् प्रजयाधनेन त्यागेनैकेऽमृतत्वमानशुरि-
 ति श्रुतिरभिनिवेशत्यागं मोक्षहेतुं बोधयति स्वरूपतः सर्वथा त्यागासंभवात् ॥ न हि केन-
 चिज्जीवतापापाणी भवितुं शक्यते ॥ अतएव देहेन्द्रियादिषु सत्यसति वा कर्मणि प्रवृत्ते-
 ष्वपि विदुषि न हर्षशोकौ ॥ एवं हवा वनतपति किमहं साधुना करवं किमहं पापमकरवमि-
 ति श्रुतेः । तथा च विश्वमिथ्यात्वज्ञानं विना कर्मफलहर्षशोकस्पर्शाभावस्य कथमप्युप-
 पादयितुमशक्यत्वा निमध्यावस्तुनोन्यसत्तया सत्तावतः स्वतः शशशृंगतुल्यस्यान्यस-

अ०

तयासत्तावदित्यपिवक्तुमशक्यस्यव्यवहारविषयत्वासंभवान्निर्विषयत्वात्प्रमाणानांस्व-
तस्तुच्छत्वाच्चप्रमाणनिरपेक्षमद्वैतसाम्राज्यंसिद्धमिति शिवम् ॥ जयसच्चिदानंद ॥ ॥

॥३२॥

अद्वैतसाम्राज्यमिदंतुकाश्यांस्वव्योमनागेंदुमितेशकेच ।

माघेऽसितेभूतदिनेचकारकृष्णोमुनिस्तुष्टिकृतेबुधानाम् ॥ १ ॥

इतिश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यसच्चिदानन्दसरस्वतीचरणकमलमकरन्दास्वा-
दसंतृप्तमनोमिलिन्दकृष्णानन्दसरस्वतीविरचितमद्वैतसाम्राज्यंसम्पूर्णम् ॥ शुभम् ॥

त्रिपाठीत्युपाह्वमुन्नजनशिखामणिबहुराजमान्यमनःसुखरामतनुजेनतनुसुखरामशास्त्रिणा, कामतोपाह्व-
हरिशास्त्रिणाच संशोधितम्

मुम्बय्यां हरिवरदाख्ये मुद्रणालये बाबाजीअनन्तप्रभुतेण्डुलकरैर्मुद्रायंत्रालयाधिपतिभिर्मुद्रितोऽयं ग्रन्थः
पौषेऽसितेद्वादश्यांभौमे शालिवाहन शके १८१३

सा०

॥३२॥

॥ इत्यद्वैतसाम्राज्यसंपूर्णम् ॥

